

HALLVARDSVÅKA

Menighetsblad for St. Hallvard | 31. årgang | Nr 3 - 2015

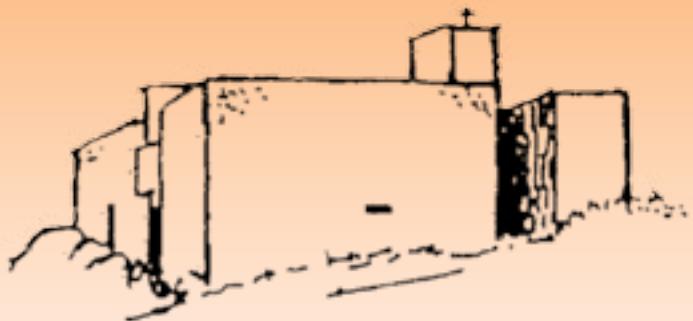

ST. HALLVARD
MENIGHETS- OG KIRKEJUBILEUM

I dette nummeret av Hallvardsvaka presenterer vi:

Sogneprestens hjørne	3	Familihelg på Mariaholt	24
Verdig åpning av vårt kirkejubileum	4	Sommeravslutning for katekesen	25
Biskop B. Eidsvigs preken under pontifikalmessen	6	Informasjonsstoff for barn og unge	26
Sogneprest p. Carlo B. Le Hong Phuc's tale ved åpningen av jubileet	7	Tilbakeblikk på et lang liv	29
Jubileumsbesøk fra vennskapsmenigheten	8	St. Hallvard motiver i Oslo	31
Takkebrev fra vennskapsmenigheten	10	Caritas-nytt	33
Pilegrimstur til St. Hallwards fødested og det gamle klosteret i Sylling	11	Nytt fra Fransiskushjelpen	35
St. Hans-fest i St. Hallvard	12	Menighetsrådsformannen har ordet	36
17. mai i St. Hallvard	13	Hallvardsvaka for 10 og 25 år siden	37
Fest for frivillige	13	Enerhauggnytt	38
Året for det Gudviede live	14	Det skjer i St. Hallvard	42
St. Joseph-søstrene og Året for det Gudviede liv	15	Om St. Hallvard menighet	43
Głos w moim sercu	17	Information about St. Hallvard Catholic church in Oslo	44
Skriftemålet - serie om sakramentene	20	Parafia pw. św. Hallvarda w Oslo	45
Postulanter på Familihelg	21	Messelider	46
St. Elisabeth-søstre i Middelalderbyen	22	Staben i St. Hallvard	47

03/2015

Bidrag sendes menighetskontoret merket "Hallvardsvaka". E-post: hallvardsvaka@katolsk.no

Ansvarlig redaktør: Sognepresten, p. Carlo Borromeo Le Hong Phuc **Redaktør:** Anne Ma Riiser

Redaksjon: Kristin Billaud Feragen, Frode Grenmar, Aasmund Vik og Ferdinand Männle - ansvarlig for stoff fra menighetsrådet. Staben i St. Hallvard bidrar fast.

Trykk: Haakon Arnesen AS, Oslo **Fotograf:** Helga Hass-Männle **Layout:** Haakon Arnesen AS **Opplag:** 5 750

På forsiden: Glassmaleri fra kapellet i Villa St. Hallvard i Sylling. Foto: Brith Pettersen

Baksidefoto: St. Hallvard-skulpturen i St. Hallvard kirke pyntet i anledning jubileet. Foto: Helga Haass-Männle

Informasjonssidene er utarbeidet av p. Oddvar Moi i samarbeid med Sara Brødsjø og p. Waldemar Bozek.

Kjære dere,

p. Carlo Le Hong Phuc – Carlo.Hong.Phuc@katolsk.no

Sommer og ferietid er over og vi går høsten i møte. De noe rølige sommermånedene er forbi og vi er i full gang med de mange gjøremål, både privat og i kirken. Har ferien vært veldig bra, gir den oss ny kraft og styrke til å kunne ta fatt på vårt arbeid igjen. Det har skjedd mye på de månedene siden siste leder ble skrevet.

15. mai innleddet St. Hallvard menighet sitt jubileumsår med pontifikalmesse med biskop Bernt Eidsvig. Det var en viktig og gledelig begivenhet for vår menighet. Feiringen av menighetsjubileet er en glede for oss, samtidig som det får oss til å sette en brennende tro og glødende engasjement ut i handling. Jeg vil gjerne takke alle som har gitt tid og krefter i forberedelser til dette jubileet, og som har engasjert seg aktivt for å gjennomføre jubileumsprogrammet.

I vår og sommer opplevde vi to store begivenheter som er til glede for barna, familiene og hele menigheten. Flere av våre barn og ungdommer mottok den første hellige kommununion og fermingens sakrament. Jeg takker alle foreldre som trofast følger barna og deltar i messen. Samtidig vil jeg rette en spesiell takk til våre kateketer, som trofast og entusiastisk legger ned et stort arbeid for våre barn og unge i menigheten. Det vitner om engasjement og ønske om å bidra.

I mai leste vi om presteforflytninger og utnevnelser i Oslo Katolske Bispedømme. Biskop Bernt Eidsvig utnevnte p. Janusz Zakrzewski til kapellan i St. Hallvard menighet i Oslo i 50% stilling og kapellan hos St. Elisabeth-søstrene i 50% stilling. 1. september begynner p. Janusz Zakrzewski sin tjeneste i vår menighet. Vi ønsker ham hjertelig velkommen. Samtidig gleder vi oss til å bli kjent med ham i tiden framover. Fra høsten av vil p. Oddvar Moi bli borte noen måneder. Han har søkt biskopen, og fått innvilget permisjon fra sin tjeneste. Han er i permisjon fra november i år til februar 2016. Vi håper at han får en god permisjonstid med tid til åndelig påfyll og fordypning, og vi ønsker ham alt godt.

I høst blir det en spesiell og stor begivenhet for Elisabeth-søstrene. Syv søstre skal avlegge sine første løfter. Menigheten er invitert til den hellige messe og løfteavleggelse den 24. oktober kl. 12.00 i St. Hallvard kirke. Vi ber for de nye søstre som vier sitt liv til Gud og til Kirken, og samtidig ber vi for Elisabeth-søstrenes fremtid hos oss. På forskudd vil vi gratulere dem med dagen og ønske dem lykke til. Ved denne spesielle anledning oppfordrer jeg dere til å komme til løfteavleggelsen og dele denne gleden med Elisabethsøstrene.

Før sommeren takket Angelika Wimmer av etter mange år med trofast innsats som katekese-

koordinator i menigheten. Hun har vært ansatt i denne oppgaven siden august 2011. Vi takker Angelika som har lagt ned et stort og viktig arbeid for menigheten, og vi takker henne for tiden i vår menighet. I mellomtiden søker vi etter en katekese-koordinator og barne- og ungdomsarbeider. Vi håper at denne vil være på plass fra høsten av.

Sommeren og ferietiden er over, skolen er begynt og de fleste av oss er tilbake i de mange regelmessige aktivitetene. Slik er det også i menigheten. Katekesen og søndagsskolen er i gang, snart også barnekoret. Vi håper mange sangglade barn har lyst til å være med. Ministrantene skal samles for opplæring og praktiske øvelser. Kirkekoret øver, og det innkalles til ulike møter og utvalg igjen.

Det har i mange sammenhenger vært fokusert på at vi er en menighet med mange ressurser. Det er det ingen tvil om. Mange stiller opp og sier ja. Samtidig vil jeg komme med en

oppfordring: Vi trenger enda flere til å gjøre en tjeneste for Kirken. Koret vil ha flere sangere, søndagsskolen trenger flere voksenpersoner, og det er behov for hjelp fra foreldrene i forbindelse med katekesen. Listene til kirkekaffen skal fylles. Slik er det bare å fortsette. Det er bare å melde seg til tjeneste. Uansett hvilket talent du har, er det bruk for det.

Når det er sagt, vil jeg si at barn og ungdom er en viktig ressurs i menigheten. De er Den

katolske kirkes fremtid, og vi har alle, foreldre, menighet og menighetsråd, et ansvar for dette arbeidet. Vår felles oppgave er å være trosformidlere og lære barn og ungdom til å bli glad i Kirken og i messen. Lykkes vi med det, har vi kommet langt. Vi må være klar over at Kirken i Norge har spesielle utfordringer fordi vi er en minoritetskirke. Messen, katekesen, barne- og ungdomsgrupper er viktige samlingspunkter for å skape identitet og tilhørighet.

La oss be om at Guds ånd i denne tid vil styrke oss i all god gjerning, gi oss nådens vekst. La vår tro bli styrket, la håpet vokse og kjærligheten bli mer virksom slik at vi kan gi et fornyet vitnesbyrd i vårt liv. Måtte Maria, Guds mor, gi oss styrke til å bli glade vitner om Guds kjærlighet og om kjærlighet til vår neste. Måtte hun med sitt eksempel oppmuntre oss til å forkynne håp, kjærlighet og fred.

Verdig åpning av vårt kirkejubileum

Frøyd Gustavsen – f-gusta@online.no

2015 og 2016 er et sammenhengende jubelår for St. Hallvard kirke og menighet. Vi feirer at det er 125 år siden vår menighet ble stiftet i 1890, og vi skal fortsette å feire at St. Hallvard kirke ble bygget for 50 år siden – i 1966.

Store jubileer forutsetter store feiringer, og St. Hallvard kirke vil derfor feire et helt år til ende. Starten på jubileet var naturlig nok den 15. mai, vår patronatsfest,- slik det også kort ble presentert i forrige nummer av Hallvardsvaka. Vi ønsker imidler-

tid å gi en mer utfyllende presentasjon i dette nummer av bladet.

Dagen startet på tradisjonelt økumenisk vis ved Oslo Lade-gård og i Hallvardsruinen, slik vi alltid gjør det den 15. mai. Her ble det nå pilegrimsbønn, hvorpå prosesjonen gikk til St.

Hallvard kirke. Deretter var det pontifikalmesse i kirken. Hoved-celebrant var biskop Bernt Eidsvik cand.reg, og medcelebranter var vår egen sogneprest p. Carlo, generalvikar mgr. Huynh Tan Hai samt tidligere sogneprester og andre prester med tilknytning til vår kirke. I alt sto 11 prester foruten biskopen ved alteret denne kvelden.

Til stede var også den norske kirkes biskop av Oslo, Ole

Christian Kvarme og avtroppende sogneprest i Grønland kirke, Rune Behring. Blant gjestene var mange representanter fra våre klostre, så som St. Josephsøstrene, St. Elisabethsøstrene, Dominikanerinnene på Lunden og dominikanerinnene på St. Katarinahjemmet. Kirken var helt full og St. Hallvardguttene bidro til at messen ble en verdig og flott feiring.

Etter messen var det mottagelse i menighetssalen som var festlig pyntet for anledningen.

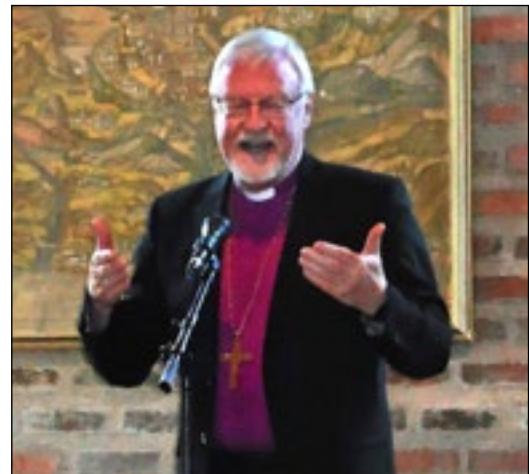
Program for kvelden var åpning av jubileet v/ sogneprest p. Carlo. Deretter var det overlevering av den flotte gaven med 4 malerier med St. Hallvard som tema, malt av Liv Benedicte Nielsen. Giveren var selvsagt til stede, og biskop Bernt sto for avdukning av bildene som er plassert på veggen i menighetssalen.

Den nye messehagel med motiv av St. Hallvard, tegnet av Liv Benedikte, og som ble brukt for første gang i messen denne dagen, ble også vist frem. Etter dette var det en kort konsert med *Salmer fra Norden*, vakkert fremført av Ingerid Louise Birkeland som ble akkompagnert av Alf Knudsen.

I den påfølgende pausen var det servering av snitter og vin, og gleden sto høyt i taket hos de mange som hadde funnet veien hit den dagen.

Siste del av dagens feiring var konsert med Wolfgang Plagge og Annar Follesø som fremførte Brahms: *Sonate nr 1 i G-dur, opus 78*. og Schubert: *Ronde au brillant, D. 895*. Det ble en storslagen konsert og applausen ville ingen ende ta da de to musikerne var ferdige. Som endelig avslutning fikk vi fremført Hallvardsalmen med alle de tre kunstnerne, Ingerid Birkeland, Annar Follesø og Wolfgang Plagge.

Åpningen av kirkens jubileum var storslagen, og vi ser alle frem til et helt års feiring med mange aktiviteter og tilbud til så vel egne medlemmer som andre og håper vi får like mange besøk ved våre andre jubileumsaktiviteter.

Biskop Bernt Eidsvigs preken under den høytidelige messen ved St. Hallvard menighets 125-årsjubileum

Denne menighets grunnlegger, biskop Johannes Olaf Fallize, hadde en strategisk blikk når det gjaldt Kirkens vekst. St. Olavs menighet i hovedstaden var landets desidert største. I likhet med byen, vokste den raskt. Biskopen mente det var på tide at de østlige bydeler fikk sitt eget sogn, som skulle få navn etter Oslos lenge forsømte skytshelgen, St. Hallvard. Av alle sogn Fallize grunnla, er det dette som vokste raskest og var 100 år etter grunnleggelsen langt det største, til tross for at flere andre er skilt ut fra dets opprinnelige område: Lillehammer, Hamar, Lillestrøm, Jessheim, Kongsvinger, 90 % av St. Johannes (Bredtvedt). Hvor god strateg Fallize var, kan diskuteres – men her så han rett. Dere er stadig langt det største sogn i Norge når det gjelder antallet troende. For å antyde noe om kvalitet.

Onde tunger sa at den første St. Hallvard kirke var landets styggeste. En ung kapellan sa i Fallizes nærvær at kirken så ut som en stall. Som belønning for sin taktløshet ble han sendt til Hammerfest. Menigheten hadde i begynnelsen store problemer: Presteskiftene var hyppige, en sogneprest skriver at «af de 130 sjæle fik man med undtagelse af nogle faa ikke andet enn sorg og møie».

Her har meget forandret seg: Kirkebygningen er enestående; arkitekter og kunsthistorikere valfarter hit; Riksantikvaren har fredet den. De menighetsprester

jeg har kjent, fra pp. Castricum, Arno, Hölscher til p. Carlo, har erklært sin kjærlighet til St. Hallvard. Det samme har kateketer, ordenssøstre, menighetsrådsmedlemmer og mange andre. Dette er en menighet som knytter folk til seg med sterke og gode bånd. Og derfor feirer vi idag ikke historie; vi feirer vår tids St. Hallvard menighet i takknemlighet for alle dem som har tilhørt, arbeidet for og bedt i denne kirken.

Ved forberedelsen til denne fest fant jeg ut at jeg ville søke inspirasjon hos Sigrid Undset, som i 1920 utgav et lite skrift om *Sankt Halvards liv og jærtagn*. Meget av det hun skriver er å betrakte som en historisk roman, men de såkalte jærtagn er belagt i tradisjonen. Dessuten finner vi en kort biografi i hennes bok *Norske helgener fra 1934*. Ingen annen har nærmet seg denne helgen med større innlevelse og kunnskap enn hun.

Det som går igjen i mirakelberetningene er Hallvards beskyttelse av de svake: En ung forstyrret og tilbakestående pike som, for å bruke Undsets ord, «frisknet rent vidunderlig til.» Hans drapsmenn ble ikke straffet, for Hallvards mor så sin drepte sønn som Kristi sendemann. Han beskyttet en urettferdig anklaget mann mot dødsstraff; han reddet en fattig enke fra elendighet... Ordet som gjennomgående ble brukt om Hallvard, var mildhet. Som en programerklæring for denne

menighet er dette nok: Mildhet i betydningen forbønn, beskyttelse og hjelp for de svake.

Det er ikke – så vidt jeg vet – Hallvard som har gitt Oslo betegnelsen *byen med det store hjerte*, men fra sin plass i byvåpenet, som pryder alt fra ordførerens kjede til kumlokk og brevpapir, ville Hallvard glede seg over at den by som er stilt under hans særlige beskyttelse, har et slikt tilnavn. For det er ikke bare byen som har et stort hjerte, det har også denne hans menighet. Fra sin første tid har den vært et virkelig hjem for tusener av katolikker som er kommet langt borte fra – innenlands som utenlands. Hva kan man bedre si om en menighet?

I 1053 ble St. Hallvards levninger gravet opp og ble lagt i et vakkert skrin bak høyalteret i Mariakirken i Oslo, kledd med forgylte sølvplater. Vi får klare oss uten skrinet, men glede oss over vår forbeder.

Så skal jeg avslutte med et par linjer av Sigrid Undset: «Derfor fik han etter sin uskyldige død den hæder og glæde... under sine trofaste tjener, like som en god far under sine lydige børn at gi ut av godset sit til trængende menneskers hjelp... Og Halvards dødsdag, som var den femtende mai i aaret 1044, blev helligdag over hele Norge, og i den sydlige del av riket var det den største helligdag av alle.»

Gratulerer med dagen og jubileet!

Sogneprest p. Carlo B. Le Hong Phuc's åpningstale i anledning jubileet

p. Carlo Le Hong Phuc – Carlo.Hong.Phuc@katolsk.no

Kjære Biskop, Kjære Generalvikar, Kjære sogneprester og prester, Kjære ordensfolk, Kjære gjester fra Tyskland, Kjære gjester fra Den norske kirke, Kjære menighetsråd, Kjære brødre og søstre i St. Hallvard menighet, Kjære alle sammen,

Det er en glede for meg å hilse dere og ønske alle velkommen til denne åpningen i anledning av vårt 125- års jubileum.

125 år er en viktig begivenhet for St. Hallvard menighet fordi det er en del av grunnlaget for vår virkelighet som menighet. 125 år er ikke mye sammenlignet med jubileer som den tidlige kirken i middelalderen feiret, men vi ønsker å markere menighetens historie, dens vekst og konsolidering. Vi er samlet i takknemlighet og minnes hva som ble etablert for 125 år siden, og gleder oss i dag over å være her som menighet mens vi ber Gud velsigne vår fremtid.

Jeg hilser biskop Bernt Eidsvig, som aposteletterfølger, vår hyrde som leder og samler Guds folk. En hjertelig hilsen til våre gjester fra andre menigheter og kirkesamfunn som er tilstede i kveld. Jeg hilser våre sogneprester som har virket i vår menighet tidligere. Jeg hilser våre gjester fra Tyskland. Velkommen til Generalvikar, rektor for presteseminaret, sogneprester og prester, ordensfolk, og alle troende.

En 125-årsfeiring er en milepæl, en viktig hendelse i menighetens historie. De hendelser og

forandringer som har skjedd siden 1890, har preget menighetens liv. Ikke bare har menigheten siden 1890 vokst i antall, men den er også blitt mer flerkulturell. Ved starten var det 130 medlemmer. Menighetslisten viser at den var preget av innflyttere fra Italia og håndverkere fra Tyskland. I dag har antallet vokst til 16.500 medlemmer med over 100 forskjellige nasjonaliteter.

Når vi nå feirer vår menighetsjubileum, vil jeg trekke frem to ting som er dens særskilte tradisjon og styrke. I dette perspektivet må vi se tilbake og takke for hva ordensfolk har gjort. St. Hallvard menighet hadde ikke vært det den er i dag uten Elisabethsøstrene, og jeg takker for den store innsats de gjennom årene har gjort i den kristne nestekjærlhsrets tjeneste. De har engasjert seg i ulike apostolater. Jeg kan for eksempel nevne at

Elisabethsøstrene påtok seg ambulerende sykepleie på østkanten, startet aldershjem for folk som sto uten eget hjem og som siden fant et virkelig hjem; Elisabethsøstrene underviste barn og ungdom i katekesen, og de engasjerte seg aktivt på mange områder i menighetens liv. I avisene ble Elisabethsøstrene, eller Gråsøstrene som de også ble kalt, omtalt med vakkre ord. Også de siste årene har andre ordenssøstre, St. Josephsøstrene og Lunden kloster, betydd mye for menigheten.

Det er også en velsignelse at

St. Hallvard menighet har en dyp og ekte fransiskansk spiritualitet, i den hellige Frans' ånd. Fransiskanerne og legfransiskanerne, som levde etter det fransiskanske ideal, det vil si at de var åpne for det som skjedde i samfunnet, så nøden i nærmiljøet, som var stor den gangen i området rundt Urtegata. De viste omsorg, omtanke og så behovene hos den enkelte, i menigheten og i samfunnet.

I forkynnelsen av Kristus gikk de inn i det økumeniske samarbeid med andre kirkesamfunn.

Ser vi tilbake på disse 125 år, skjønner vi at det har vært mange hendelser som har preget menighetens liv og at mange ting har bidratt til å forme menighetens utvikling. Men vi er oss bevisst på at menigheten er blitt preget mer og mer av den fransiskanske spiritualitet og Elisabethsøstrenes karisma, som har gjort seg gjeldende i hele menigheten.

Når det er sagt, vil jeg også si at legfolk alltid har vist medansvar, og bare det kan forklare at menighetens liv i dag arter seg slik det gjør.

Vi kan ikke takke nok for den omsorg og innsats prester, ordensfolk og de troende har gitt St. Hallvard menighet gjennom disse 125 år. De har holdt motet oppe, håpet levende, selv under meget vanskelige forhold. Jeg vil ikke glemme å uttrykke min takknemlighet til alle prester, ordensfolk og de

troende som har virket og som er gått bort, men hvis innsats og eksempel lever videre i mange minne.

Ja, St. Hallvard menighet, helt fra den første, lille forsamlings til dagens svært store menighet, er omfattet med stor

kjærlighet av de mange som hører hjemme her.

I dag feirer altså menigheten sitt 125-årsjubileum. En slik begivenhet er en gledens og takknemlighetens dag, ja en stor dag for alle, for vår menighet eksisterer ikke bare for vårt sogn,

men den står åpen for alle og har noe å gi alle.

Vi som er samlet her, vi vet at dette er Guds verk. Vår menighet blir et synlig uttrykk for Guds trofasthet, forsyn og velsignelse. Måtte Gud velsigne vår menighet i dette jubileumsåret.

Jubileumsbesøk fra vennskapsmenigheten St. Marien menighet i Hamburg-Bergedorf

Inger Marie Brønlund – IngerMarieBrønlund@hotmail.com

I anledning St. Hallvards 125-års jubileum og kirvens 50-års jubileum fikk St. Hallvard besøk fra vår vennskapsmenighet St. Marien Bergedorf-Hamburg i dagene 13.-18. mai. Våre menigheter har hatt vennskapsavtale i 50 år, så det var mye vi kunne feire sammen.

Programmet for besøket var lagt opp av en gruppe på 3 personer, ledet av Helga Haass-Männle og godt supplert av Inger-Marie Brønlund og nestleder i menighetsrådet Johan Fosse. Det kom 15 personer på besøk. Noen hadde vært her ved tidligere menighetsbesøk og kunne treffe

gamle kjente igjen. Alle bodde hos medlemmer av St. Hallvard menighet. Gamle vennskap ble fornyet og nye ble inngått.

Helga hentet gjestene på Gardermoen og reiste med dem til St. Hallvard kirke. Der hadde Arlyne Moi og hennes dyktige hjelptere, Gro Skailand og Åse Kristine Tveit, laget i stand deilig middag til gjestene. Etter middag og messe reiste gjestene hjem til vertskapene sine.

Programmet for dagene ga gjestene våre både besøk i Operaen med omvisning, rusletur på Aker brygge, besøk i Holmenkollen med rusletur i området og Angelusbønn foran Holmenkollen kapell. Alle dager ble avsluttet med messe og middag i St. Hallvard som Arlyne Moi og hennes dyktige gruppe hadde laget i stand.

Fredag 15. mai og søndag 17. mai ble begge spesielle dager. St. Hallvardsdagen 15. mai reiste vi om formiddagen med fjordbåt til Drøbak. Vera

Olsnes hadde bestilt lunsj til oss på en lokal restaurant, og deretter var det kaffe og kaker hos henne med en orientering av kunstneren som hadde maleriutstilling der. Vel hjemme deltok alle i menighets St. Hallvardsprogram.

Som tegn på vennskapet mellom St. Marien Bergedorf-Hamburg og St. Hallvard menigheter ble det, under messen, overrakt en hostieskål med lokk, vin- og vannkanner og en kalk. Disse var testamentert av sokneprest Wolfgang Kindler som døde i 2013, til en menighet i Skandinavia. St. Hallvard ble mottager av denne fine gaven.

17. mai var den siste dagen vi hadde sammen med våre gjester. Den begynte med messe i kirken, lunsj på restaurant Tårnhuset i Kolbotn og ble avsluttet hos Helga og Ferdinand Männle med hagefest for både gjester og vertsfamilier.

Mandag 18. mai ble gjestene fulgt til Gardermoen med ønske om gjensyn.

Kalken er gaven fra vennskapsmenigheten i Tyskland

St Marien,
Reinbeker Weg 8
21029 Hamburg

Dear Father Carlo and members of the St Hallvard Parish,

Although we've already entered into the summer season, our thoughts and prayers still often go out to you, especially in gratitude for the warm and friendly reception and care for our needs during our visit to celebrate your special anniversary and our 50th year of friendship.

But even more than the feeling of being in good hands, we appreciate the good people whose warm welcome and conversations made our visit more than just a stay – it was a special encounter in Christian love, a fire which we hope to kindle even more strongly when you come to visit us in Bergedorf. We are looking forward to our next encounter and to all the sharing, hopefully for the June 4th 2017 celebration of our own anniversary!

Our best regards to all those whom we know and,
May our friendship flourish and be fruitful for us on both sides of the Baltic!

In friendship and gratitude,
Yours,
Judith Blümel, in the name of Father Markus and of course in the name of all of those who went to Oslo

Pilegrimstur til St Hallvards fødested i Lier og det Gamle klosteret i Sylling

Frøydis Gustavsen – f-gusta@online.no

Berit Pettersen og Lasse Borgen

Den 13. juni var det igjen tid for pilegrimsreise for menigheten i St. Hallvard. Målet for turen var Huseby gård i Lier hvor vår egen St. Hallvard var født og vokste opp, samt det gamle klosteret i Sylling hvor kapellet fortsatt står og kan benyttes.

På turen til Lier stanset vi ved Tanum kirke, en gammel hvitkalket stenkirke fra tidlig middelalder, ca år 1100. Kirken ble viet til Maria den 9. mars i 1146, og er altså en gammel katolsk Mariakirke. Vi ble tatt i mot av en entusiastisk kirketjener som fortalte om kirken og viste oss rundt. Det er kun få minner om katolsk tid i kirken, men på deler av veggen kan man fortsatt se de opprinnelig malte dekorasjonene, samt et krusifiks som henger i trappen opp til prekstolen og en liten madonnafigur. Etter omvisning passet det å be Angelus i denne vakre gamle Mariakirken, før vi fortsatte vår reise mot Lier.

Gården Huseby er stedet Den hellige Hallvard vokste opp, og stedet hans martyrium fant sted. Her ble vi mottatt av pilegrimsgruppa i Lier samt av prosten i Lier. Vi fikk en meget interessant orientering av leder av pilegrimsgruppa, som fortalte ikke bare om det som faktisk skjedde på stedet med Den hellige Hallvard, men også om betydningen denne hendelsen hadde for menneskene i sin tid, og med referanse til vår egen tid og hva dette betyr for oss.

På Huseby ble det kort tid etter kristningen av landet (før 1060) bygget et kapell som var viet til St. Olav. Like øst for gravhaugene på gården ligger St Hallvards brønn, og hit valfartet folk helt fram til midten av 1800-tallet for å drikke av vannet, som ble regnet som helsebringende. Orienteringen ble gitt i hagen like ved Hallvardbrønnen.

Etter en god lunchpause fortsatte vi vår reise til Sylling, hvor vi skulle feire messe i kapellet som i sin tid tilhørte klosteret på stedet. Klosteret var et novisiat for St. Fransiscusøstrene, og ble kjøpt av den katolske kirke i Norge i 1907. Stedet ble hetende St. Hallvards villa, oppkalt etter Liers egen helgen.

Noen av oss gamle katolikker har gode minner fra den gang stedet var i bruk og den gang den

kjente og kjære pater Leo holdt hus her. I dag er stedet i private hender, men det gamle kapellet er vedlikeholdt og blir stående slik det en gang var. Vi ble tatt i mot av datter til stedets eier, Iselin Hauge, som fortalte om stedets historie, og om pater Leo som ble en legende i bygda.

Deretter var det messe med vår egen kjære sogneprest, p Carlo, som også holdt en fin og varm preken for oss den dagen. Det var også sang og høytidelig og god stemning i det lille kapellet. Etter messen fikk vi lov til å ha en liten kaffepause i villaens hage i det fine vårværet, og som avslutning ba vi sammen Vesper i kapellet, før vi til slutt kunne takke for oss for denne gangen. Vi ble ønsket hjertelig velkommen tilbake når som helst vi ønsket det.

Det kom mange lovord om denne utflykten, og ønske om en gjentagelse eller en ny pilegrimstur ble uttrykt av mange.

Sankthansfest i St. Hallvard

Darko Wakounig – darkowakounig@yahoo.com

Det er jubileumsår i St. Hallvard-menighet, og i denne anledning ønsket menighetsrådet å ta frem en god gammel norsk skikk: Den 23. juni var alt klart til menighetens sankthansfest på Enerhaugen.

Kvelden startet med messe kl. 18, og allerede deltagelsen under gudstjenesten avslørte at det var mange som hadde satt av kvelden til å bli med på festen, blant dem også mange barn. Solen hadde skint hele dagen, men rett etter messen åpnet himmelen sine porter for å overraske med en kort regnskur. Heldigvis ga denne seg raskt, og p. Carlo tente sankthansbålet på plassen foran kirken og åpnet dermed underholdningsdelen. Først ute med å vise frem kunstene sine var den latviske dansegruppen «Ziemelmeita» som med glans fremførte flere tradisjonelle danser og høstet stor applaus. Deretter fulgte den eritreiske gruppen som fremførte en eritreisk liturgisk dans og ga et interessant innblikk i en dansetradisjon som nok er lite kjent for mange. Etter disse seansene beveget gjestene seg inn i menighetssalen der det var duket med eritreisk, tamilsk og vietnamesisk mat og ikke minst norsk rømmegrøt. Og polakkene beviste at de ikke bare er flinke til å bygge hus, men også behersker kunst å lage kaker. Utenfor kirken ble samtidig grillen tatt i bruk, og menighetsrådsmedlem Ferdinand tok seg av polsene.

Mens gjestene kunne spise seg gjennom bokstavelig talt en halv verden av kulinariske nytelser, fortsatte det kulturelle programmet. Den tamilske gruppen vekket oppmerksomheten med danseskunstene sine og sine flotte klær, etter dem fremførte den polske gruppen flere sanger og ble akkompagnert av både trekspiller Wojciech og gitarspiller p. Waldemar. Med på festen ble også noen representanter fra Enerhaugen boretslag som på sin side hadde feiret boretslagets 50-årsjubileum året før, og som ville hilse på menigheten. Avslutningen av den kulturelle delen var det imidlertid Elisabethsøstrene som stod for. Etter at de hadde sunget et par fine sanger, slo de til med en ny interpretasjon av jungeldansen. Den rungende applausen som søstrene høstet, gjorde

at de gjentok dansen, men denne gangen med deltagelse fra publikum. Særlig barna ble med stor entusiasme med på dette, men også de voksne syntes tydeligvis at det er jungeldansen som er tingen.

Gjestene fortsatte å holde festen i gang en god stund til, og kveldens konferansier og menighetsrådsleder Darko Wakounig kunne omsider puste lettet ut og takke alle de gode hjelperne for deres flotte innsats. Kanskje det blir sankthansfest neste år også?

17. mai i St. Hallvard

Anne Ma Riiser – annema.riiser@katolsk.no

Hver onsdag utenom ferier og høytider er det en gruppe godt voksne damer som befolker menighetssalskjøkkenet i St. Hallvard. De tryller fram de mest velsmakende og delikate retter, slik at Kontaktklubbens øvrige medlemmer og ansatte på menighetskontoret kan nyte varm lunsj på onsdager.

Disse iherdige og flittige damene har de senere årene påtatt seg å lage lunsj etter messen 17. mai. Dette har vist seg å være et kjærkomment tilbud på vår nasjonaldag. Vår alltid trofaste vaktmester Christy Lawrence setter opp lerret og viser barnetoget på storskjerm, slik at man kan nyte sin kaffe sammen med gode venner samtidig som man kan følge barnetoget uten paraply og kalde føtter.

Tusen takk til Kontaktklubb-damene og Christy som ivaretar denne tradisjonen, og som bidrar til en hyggelig 17.-mai for mange i menigheten.

Fest for frivillige

Anne Ma Riiser – annema.riiser@katolsk.no

Et årvisst arrangement i St. Hallvard er Festen for frivillige, som alltid finner sted på tampen av vårsemesteret. I år arrangerte vi festen 2. juni til stor oppslutning og høy stemning.

Når de fleste aktiviteter er i ferd med å gå inn i en roligere periode, samles unge og gamle ildsjeler til en hyggelig fest med takketale fra sognepresten, god mat, underholdning og loddtrekning. Ikke minst er det mulig å treffe andre som gjør en innsats i menigheten, men som ikke alltid så lett treffer hverandre. Dessuten styrker det fellesskapet å se at vi er så mange som på ett eller annet vis bidrar til å bygge og drive menighet. Dessverre klarer vi ikke å samle alle samtidig- det er alltid noen det ikke passer for, men til dere alle: Tusen takk for viktig innsats til menighetens beste!

Helga Haass-Männele – helga.mannle@katolsk.no

Året for det gudviede liv

Ordenslivets år – et år med fokus på det gudviede liv

p. CARLO LE HONG PHUC – Carlo.Hong.Phuc@katolsk.no

Pave Frans har utsøkt 2015 til Ordenslivets år ("Året for det gudviede liv"). Dette året varer fra 1. søndag i advent 2014 og frem til 2. februar 2016. I dette Året for det gudviede liv og ved denne anledning tenker jeg på ordensfolk i Norge. Derfor har vi grunn til og et stort ønske om å markere det med hele kirken.

Det har alltid vært mange menn og kvinner i Kirken som, inspirert av Den Hellige Ånd, på en radikal måte velger å leve etter evangeliet, ved å avlegge løfte om fattigdom, kyskhet og lydighet. Disse menn og kvinner, fra utallige organisasjoner med kontemplativt og aktivt liv, har den "største andel i verdens evangelisering" (Dekretet Ad Gentes, 40). Med sin uavlatelige bønn, både i og utenfor menigheten, taler det kontemplative livs prester, munker og nonner uopphørlig og radikalt menneskehets sak. Mange kongregasjoner gir med sine kjærlighetsgjerninger et levende vitnesbyrd om Guds kjærlighet og barmhjertighet. Guds tjener Paul VI sa om disse vår tids disipler: "Takket være sin innvielse, er de i høyeste grad villige og fri til å forlate alt for å forkynne evangeliet verden over. De tar ofte nye initiativ, og deres apostolat peker seg ofte ut ved en originalitet og en genialitet som fremkaller beundring. De er sjenerøse: Ofte er de å finne på utposter i misjonsmarken der de satser liv og helse."

I denne sammenheng tenker vi særlig på Elisabethsøstrene som har vært knyttet til St. Hallvard menighet siden 1891. De har engasjert seg i ulike apostolater slik som omsorg for funksjonshemmede barn, arbeid på sykehus, kirkelige og pastorale tjenester, i tjeneste for eldre, ensomme og fattige, i den kristne oppdragelse av barn og ungdom i barnehager og katekese. Vi kan nevne noen eksempler: Nord-Norges første sykehus ble opprettet av St. Elisabethsøstre. I Urtegaten hadde søstrene tidligere et sykehjem som tjente de syke og de nødlidende.

I dag driver søstrene St. Elisabeth-hjemmet, et hjem for eldre mennesker. Til sammen har de 20 eldreboliger for pensjonærer med ulikt livssyn og bakgrunn. Ellers bidrar søstrene fortsatt med å tjene i menigheten som sakristaner, organister og kateketer.

Mangel på kall er som kjent en utfordring for søstrene.

For at Kirken skal kunne fortsette med det oppdrag som er dem betrodd av Kristus, og for at det aldri skal være mangel på forkynnere av evangeliet, som verden trenger så sårt, må vi stadig be høstens Herre sende ut arbeidere for å høste inn grøden hans. I dag kaller Jesus fortsatt menn og kvinner til å følge Ham og vie sitt liv til Ham og til Kirken, også i vårt bispedømme og vårt land.

Ansvoaret for kall – som er å be for kall, fremme og vække kall, styrke og veilede kall – påligger hele Kirken og alle de troende. Derfor er det nærliggende å stille oss selv spørsmålet: Hva kan vi gjøre? Hvordan kan vi bidra til arbeidet for kall i dette Året for det gudviede liv?

Jo, vi kan ta del ved å be for kall. Be om at Herren må sende flere arbeidere til sin vingård (Matt 9,38). Be om at Herren må vende seg til stadig flere med den store invitasjon: «Følg meg, og jeg vil gjøre dere til menneskefiskere» (Matt 4,19). Vi kan be om at stadig flere må høre kallet og søke et liv i Kirkens tjeneste. Spesielt vil jeg her be om deres forbønn for de ordenskandidater som forbereder seg i ordenshusene i bispedømmet. Denne bønnen for kall finner sted både i den enkeltes bønner, i familien og i vårt fellesskap.

I familien, fordi huskirken er det sted hvor de unge først møter troen, og hvor de første steg mot kall til prest- eller ordensliv tas. I vår menighet, fordi det vitnesbyrd om tro, håp og kjærlighet, som kommer til uttrykk i de troendes fellesskap, i det sakramentale og pastorale liv og i eksemplet

fra prester og ordensfolk, viser vei for dem som i det stille hører Herrens røst. Den organiserte kampanje for kall, med kallsmesse i alle menigheter første torsdag i måneden, er et samlende punkt for vår bønn, og jeg ber dere støtte opp om denne. Som kristne setter vi vår fulle lit til Herrens ord: «Be, så skal dere få. Let, så skal dere finne. Bank på, så skal det lukkes opp for dere» (Matt 7,8).

Vi kan også ta vare på de kallene som nå formes, og se etter mulige kall i vår nærhet. Å tjene Gud er en stor utfordring, som Jesus så klart sier: «Om noen vil følge etter meg, må han fornekte seg selv og hver dag ta sitt kors opp og følge meg» (Luk 9,23), og mange vegrer seg for å ta de første stegene. En grunnleggende tanke i vår Kirke er at et kall ikke bare handler om den enkelte og Gud, men også om de troendes fellesskap.

Dersom det er en ung mann eller kvinne i vår menighet, hvor det er tydelig at tanken om kall gjør seg gjeldende, eller hvor du ser egenskaper og kvaliteter som klart står i sammenheng med prestetjeneste eller ordensliv, spør da vedkommende om han eller hun har tenkt på et liv i Guds tjeneste. Vi trenger alle litt hjelp på veien, og kanskje er det dine gode ord og oppmuntring som trengs.

Jeg vil også be dere ta vare på våre nåværende ordenskandidater generelt, og spesielt Elisabethsøstrenes postulanter og noviser. Hos Elisabethsøstrene er det for tiden 7 postulanter og 7 noviser i utdanning til klosterliv. De er faktisk i vår menighet. Enten dere treffer dem når de har sin praksis der, eller dere treffer dem i andre sammenhenger, ta kontakt, bli kjent med dem, fortell dem om deres ønsker for dem og deres tjeneste. Dagens ordenskandidater er morgendagens ordenssøstre i vårt bispedømme – i vår menighet.

Og sist, vi kan hjelpe ordenshus ved å utdanne nye søstre! Det koster å utdanne søstrene. Jeg ber dere å være sjenerøse og støtte søstrene det dere kan. Dette er en oppgave vi imidlertid ikke kan legge bort, den er ikke frivillig, men absolutt nødvendig – og vi bør alle bidra. Slik kan vi ta vår del av ansvaret for morgendagens ordenssøstre i Den katolske kirke i Norge.

Jeg oppfordrer vår menighet til å be for ordensfolk og spesielt for våre Elisabethsøstre. Benytt gjerne dette året til et besøk i et kloster for å lære mer om klosterlivet og klostrenes tilbud. Man kan for eksempel gjøre en avtale med et ordenshus om å ta med seg katekesebarn eller en skoleklasse til omvisning og samtale om ordensliv.

Året for det gudviede liv

St. Josephsøstrene

sr. Marit Brinkmann csj – marit@stjoseph.no

Siden det er «År for det Gudviede Liv» som er bestemt av pave Frans, og siden St. Josephsøstrene feirer 150 års jubileum, ble jeg bedt å skrive litt om oss.

St. Josephsøstrene ble grunnlagt i 1650 i Frankrike av jesuitpateren Jean-Pierre Médaille, sammen med noen fattige kvinner. I 1865 kom de første 4 franske St. Josephsøstre til Norge. Vårt ordenssamfunn har sine røtter i den ignatianske spiritualitet som er Kristus- og bibelorientert og legger vekt på at vi kan «finne Gud i alt og alle», men å erfare ham er en nåde vi må be om. Ifølge Ignatius er det ikke så mye viten, men erfaringer

som forandrer mennesket. Spiritualiteten er jordnær åpen og frigjørende og angår hele mennesket.

St. Josephsøstrene av Chambéry er et apostolisk ordenssamfunn som forener bønn, fellesskap og tjeneste for andre. Det å leve og tenke med Kirken, og det å vite seg sendt av Jesus Kristus, som har kalt oss, er vesentlige aspekter. Kildene vi øser av hver dag er den hellige Messe, kirkens liturgi, felles tidebønner (laudes og vesper) og Bibelen, Guds Ord til stille privat bønn. Viktige skriftsteder er Fil 2,5-11 og Joh 17,21-23. Ved å leve i enhet og vår forening med Gud ønsker vi å føre

mennesker til en større forening med Gud slik at alle kan leve i enhet og fred med hverandre.

På samme måte som Jesuittene er St. Josephsøstrene kalt til å være «kontemplative i aksjon» Det vil si en forening med Gud må være tilstede i all vår virksomhet. Pater Médaille fastlegger oss ikke til en bestemt oppgave:» Tolk tidenes tegn og ta fatt, der nøden er størst.» Men både hos vår grunnlegger pater Médaille og hos Ignatius skulle den apostoliske aktivitet ikke føre til at vi fjerner oss fra kontemplasjon. «Du kan erfare Gud i alt og alle!» «Og alt du gjør skal være til Guds større ære!» er to viktige setninger. For å utvide ideen om en praktisk mystikk skrev Pater Medaille: «Ha alltid denne sannheten for øyet: at et hellig eksemplarisk liv er uten sammenligning bedre for vår neste, enn mange store ord. Arbeid hen imot et fullstendig samsvar av din vilje med Guds vilje. Overgi deg til hans kjærlige forsyn. Finn deg med glede i det han forlanger og ønsker av deg, hva det enn måtte være. Elsk Guds vilje og ha en innerlig lengsel etter å bli helt etter hans hjerte.»

Discernment (å skjelne mellom åndene i en bønnens atmosfære) er viktig for Ignatius og for oss.

Tar du dine valg i livet i retning henimot Gud og dine medmennesker, da er det den Hl. Ånds ledelse.

Har du har tatt valg som har ført deg bort fra Gud og dine medmennesker, da er det ikke den gode ånd som har ledet deg.

Noen viktige elementer for oss i dag for hele vår kongregasjon som er over alle fem kontinenter med 12.000 St. Josephsøstrene:

- 1) Praktisere en etisk livsstil der ethvert valg vi tar, er grunnet på kritisk bevissthet om dets virkning på samfunnet og Skaperverket.
- 2) Intensivere vår misjonsånd, ved å leve på farlige og utfordrende områder hvor verdens hjemløse og marginaliserte personer kaller. På verdens plan har vi foretatt noen grunnleggelsjer av nye kommuniteter i meget fattige og utfordrende land.
- 3) Engasjere oss i å fremme kvinners situasjon i forskjellige samfunns situasjoner, og å kjempe mot ulike former for urett og vold, med spesiell oppmerksomhet når det gjelder flyktninger og immigranter.
- 4) Anerkjenne at fruktbarheten av våre oppgaver er avhengig av at vi er rotfestet i bønn og vår

Spiritualitet, og fremfor alt i Guds store kjærlighet og barmhjertighet.

St. Josephsøstrenes virksomhet i Norge har vært både skole, St. Sunniva skole, barnehage og barnehjemmet, 6 sykehus, sykepleierskole, sosialt arbeid og menighetsarbeid.

I dag bor vi alle på Grefsen i St. Josephsøstrenes Hjem med en gruppe på 19 søstre, og Joseph Huset en utdannings- kommunitet av våre unge søstre med 6 søstre, en novise og 3 kandidater. Vi driver St. Joseph rettetsenter og Loyola Senter for rettetter og åndelig veiledning og har en gruppe tilsluttede medlemmer som vi kaller «medvandrere».

St. Josephsøstrene feirer 150 års tilstedeværelse i Norge i år, og alle er hjertelig velkommen til «Åpen Dag på Grefsen» den 22. august 2015 med en Takksigelsesmesse kl. 18.00 med vår biskop Bernt Eidsvig og flere prester og forhåpentligvis mange fra forskjellige menigheter. Ønsker du å være med til aftens ber vi om en påmelding per E-mail: provins@stjoseph.no

Du kan lese mer om det på vår hjemmeside: www.stjoseph.no

Ignatiansk tilbakeblikk:

En bønn i alle våre daglige gjøremål, kalles «Ignatiansk tilbakeblikk.»

Bruk ca. 10 min hver kveld, hvor du er under Guds kjærlige blick og går med Gud igjennom dagen.

Se på dagen med Guds øyne - hvor erfarte du liv, glede, takknemlighet av og til også midt i en smerte? Kanskje Gud var deg spesielt nær, akkurat da. Takk Ham for det!

Hvor erfarte du det motsatte - sorg, fortvilelse, tristhet? Bring det også frem for Gud og tal med Gud om det. Ta deg tid til stillhet og bønn. Kanskje Gud forvandler både deg og den andre?

LA GUD ELSKE DEG!

Det er alt, vær stille, bli stille i ditt indre.

Alene, fremfor Gud, si ingenting, spør ingenting, vær stille, bli stille i ditt indre.

La Gud se på deg. Det er alt. Han vet. Han forstår. Han elsker deg

med sin kjærlighet. Han vil bare se på deg, med sin kjærlighet, bli stille!

LA GUD ELSKE DEG!

GŁOS W MOIM SERCU

(Wywiad został przeprowadzony po angielsku, a następnie przetłumaczony na norweski i polski.)

Frode Grenmar – Skyttenbroa@hotmail.no Oversettelse ved Sara Brødsjø – sara.brodsjo@katolsk.no

1-go października zeszłego roku parafia św. Hallvarda przywitała nowego wikarego – ks. Waldemara Piotra Bożka. Nasi polskojęzyczni parafianie mieli już wiele okazji bliżej Go poznać, czy to podczas Mszy św, czy podczas rozmowy albo kolędy, lecz dla wielu innych pozostaje wciąż mało znajomą postacią. Redakcja Hallvardsvaka postanowiła zamienić z nim kilka słów.

Czy mógłby Ksiądz na początek opowiedzieć trochę o sobie i swoim powołaniu do kapłaństwa?

W roku 1997 rozpoczęłem studia na Politechnice Krakowskiej. Interesowała mnie matematyka, fizyka i automatyka, byłem nastawiony na świeckie życie, studia, karierę zawodową i życie rodzinne. Pochodzę z rodziny wierzącej, więc Kościół był, jak dla wielu Polaków, częścią codzienności, lecz na powołanie kapłańskie nie byłem przygotowany. Niełatwo jest wyrazić to słowami; nagle i nieoczekiwane usłyszałem głos przemawiający w moim sercu, wzywający mnie, pragnący od mojego życia czegoś innego, niż ja sam zaplanowałem.

Ogarnęła mnie niepewność wobec trudności, która pojawiła się przede mną, i na początku nie chciałem słuchać tego głosu, ponieważ mówił coś innego, niż chciałem słyszeć na temat swojej przyszłości, ale głos nie ustawał. Musiałem to zbadać: czy głos naprawdę pochodził od Boga? Czy mogłem mu zaufać? Codziennie nawiedzałem kościół, wiele modląc się w tej sprawie, i mogę powiedzieć tak: Bóg mnie przekonał i wygrał tę walkę. Wstąpiłem do seminarium, i poczułem wewnętrzny spokój utwierdzający mnie w słuszności tej decyzji. Mam swoją wolną wolę, ale gdybym odrzucił Boga i poszedł własną drogą, nigdy nie mógłbym być szczęśliwy i zadowolony ze swojego życia. Drogą Bożą jest zawsze najlepsza! W maju 2005 roku otrzymałem święcenia kapłańskie z rąk biskupa Wiktora Skworca w Tarnowie.

Jaka była reakcja bliskich i przyjaciół na tę dość nagłą decyzję o pozostaniu kapłanem?

Na początku byli zdziwieni i raczej mało zadowoleni z tego wyboru, ale równocześnie spotkałem się z dużym szacunkiem. Myślę, że Bóg często daje nam wszystkie potrzebne elementy układanki, a później przychodzi czas, by te kawałki poskładać, i dopiero wtedy można zobaczyć dużą i ważną całość.

Moja rodzina była wierząca i praktykująca; jednym z dobrych i wartościowych kawałków mojej układanki jest obraz ojca klęczącego przy modlitwie. On rozumie.

Niedługo po rozpoczęciu posługi kapłańskiej w Norwegii musiał Ksiądz wracać do kraju na obronę doktoratu z teologii. Czy mógłby Ksiądz powiedzieć kilka słów o swojej pracy?

Mówiąc ogólnie, praca poświęcona jest tematowi świętości w życiu chrześcijańskim, oraz dróg prowadzących do świętości. Powstała ona na podstawie kazań arcybiskupa Jerzego Ablewicza, biskupa tarnowskiego w latach 1962-1990. Istnieją różne wyobrażenia o świętości, i każdy dąży do niej na swój indywidualny sposób, lecz fundamentem jest otwartość na Boga i uczciwe poszukiwanie Go.

Jakie były Księda doświadczenia z Norwegią, zanim rozpoczął Ksiądz tutaj swoją posługę?

Byłem wcześniej już kilka razy w Norwegii. Otrzymałem zaproszenie do Førde od ks. Dariusza, który tam wtedy posługiwał. Poprowadziłem tam rekolekcje, a później także w Oslo. Było to dla mnie dobrym i duchowo ważnym doświadczeniem, bo spotkałem się z duchową tąsknotą, pragnieniem Boga, które mnie zmieniło.

Na sam początek muszę powiedzieć, że jest to piękny kraj pełen wspaniałych krajobrazów. Mam niezliczone fotografie zrobione w czasie pierwszej mojej wizyty. Zrobiły też na mnie bardzo dobre wrażenie poznani przeze mnie ludzie. Zetknąłem się z osobami, które rozumiały, jak ważne jest darzenie się wzajemnym zaufaniem. Doświadczyłem od nich właśnie ufności i gotowości niesienia pomocy. Zaginęły mi pewne dokumenty, a w urzędach spotkałem się z pomocnym nastawieniem, dzięki któremu udało mi się załatwić sprawę w sposób o wiele mniej kłopotliwy, niż byłoby to możliwe w polskiej biurokracji.

Jak mówiłem, w Kościele uderzyła mnie ta duchowa tęsknota i pragnienie Boga. Co prawda mniej osób chodzi tu do kościoła, lecz ci, którzy przychodzą, są rzeczywiście poszukujący, naprawdę wierzący.

Czy posługa w Norwegii była Księdzia osobistym życzeniem, czy trafił tu Ksiądz bardziej przez przypadek?

Nie był to przypadek, lecz coś, czego sam pragnąłem i poszukiwałem. Skończyłem studia w Warszawie, i trzeby było podjąć jakąś decyzję. Czy miałem wracać do swojej parafii, czy wyjechać za granicę? Skontaktowałem się z biskupem, opowiedziałem o swoich wrażeniach z Norwegii i wyraziłem opinię, że potrzeba nowych kapelanów jest tam większa, niż w Polsce. Zwróciłem się o pozwolenie na wyjazd do Norwegii, i otrzymałem je. Jako kapłan podlegam swojemu biskupowi, więc gdyby miał wobec mnie inne plany, oczywiście podporządkowałbym się im, ale cieszę się, że mogłem przyjechać. Być może trudno to niektórym zrozumieć, ale wyzwalające jest dla mnie ofiarowanie się do dyspozycji Kościoła i świadomość, że będę służyć tam, gdzie będę potrzebny.

Jakie było Księdzia pierwsze wrażenie Norwegii, a szczególnie Kościoła w Norwegii?

Przed przyjazdem do Norwegii również pracował Ksiądz za granicą

Tak – w latach 2009-2010 byłem w dwóch parafiach w Estonii. Było to ciekawe i pożyteczne doświadczenie. Miałem okazję poznać Kościół poza Polską, miałem też kontakt z przedstawicielami innych wyznań. Zwłaczczą podczas tygodnia Modlitwy o jedność chrześcijan poznałem prawosławnych duchownych i protestanckich pastorów, m.in. ze zboru zielonoświątkowców. Ważna jest wzajemna znajomość oraz możliwość wspólnej rozmowy.

Ze zrozumiałych względów główne Księdzia zadanie w parafii obejmuje duszpasterstwo dla grupy polskojęzycznej, i wielu Polaków już zdążył Ksiądz poznać. Czego można się w rozmowach z nimi dowiedzieć o ich doświadczeniu bycia katolikami w kraju tak zsekularyzowanym, gdzie większość chrześcijan jest denominacji protestanckiej?

Te kwestie często stanowią wyzwanie i nie są takie proste. W Polsce społeczeństwo jest

wyznaniowo bardziej jednorodne. Można założyć, że rodzina, przyjaciele i sąsiedzi prawdopodobnie wszyscy są katolikami. W Norwegii spotykają zupełnie inną rzeczywistość. W Polsce większość ludzi ma najbliższy kościół niedaleko domu. W wielu miejscach w Norwegii najbliższy kościół katolicki jest odległy o kilkadziesiąt kilometrów, i konieczne jest auto, by dojechać na Mszę św. Wymaga to wiele czasu, zorganizowania i poświęcenia np. dla rodziny wielodzietnej. Istnieje wiele wyzwań, a frekwencja uczestnictwa we Mszy św wśród Polaków jest niższa, niż bywa w Polsce, ale mimo to widzę też, że wiara wiele znacza dla tych, którzy przychodzą. Ogólnie można powiedzieć, że dla imigrantów z katolickiego kraju wiara stanowi ważne i mocne wsparcie w życiu codziennym.

Inna troska u wielu polskich rodzin w Norwegii jest to, że ich dzieci odejdą od Kościoła i wiary. Opowiadano mi o niektórych dzieciach, które niemal wstydzą się bycia katolikami. Nie wiary katolickiej jako takiej, ale trudno im wy tłumaczyć norweskim kolegom, co to właściwie znaczy być katolikiem, i dlaczego chodzą w każdą niedzielę do kościoła, co często wśród innych jest całkowicie obcym zjawiskiem.

Czy może Ksiądz wymienić któryś ze znaczniejszych różnic pomiędzy Kościolem i życiem parafialnym w Polsce, a tutaj?

Największą różnicę spostrzegam w zwyczajach i praktykach pobożnościowych. W Polsce mamy wiele tradycji związanych z rokiem liturgicznym, a szczególnie z większymi świętami, np. święcenie pokarmów wielkanocnych w Wielką Sobotę. Jest to najczęściej tradycyjny pokarm, który spożywa się po zakończeniu postu i rozpoczęciu świętowania wielkanocnego. Z polskich wież kościelnych można usłyszeć grane na trąbce fany, to typowo historyczna tradycja. Często odmawia się różne litanie, i praktykuje zwyczaje związane z Adwentem i Wielkim Postem. Dla większości Polaków bardzo ważny jest sakrament spowiedzi św., który jest ściśle związany z Eucharystią w walce z grzechem i w doświadczeniu Bożej łaski.

Norweskie parafie znacznie różnią się od polskich przez to, że charakteryzuje je imigracja

wiernych z wielu narodów. W poszczególnych grupach narodowych podtrzymuje się tradycje z ojczystych krajów, ale na Mszach po norwesku nie mają one tak jednorodnego wyrazu, jak w mojej Ojczyźnie.

Zauważylem, że korzysta Ksiądz z rzutnika podczas Mszy św po polsku. Jaki jest Księcia stosunek do korzystania z nowoczesnych technologii podczas celebracji liturgicznej czy jako narzędzia w ewangelizacji?

Zmienianie Mszy św jako takiej poprzez używanie technologii nie jest ani moją intencją, ani nawet możliwością, ale jeśli teksty na ekranie mogą pomóc parafianom skupić się na treści i aktywniej włączyć się do śpiewu, to technologia staje się użytkowym narzędziem. Łatwo jest nadużyć technologii komputerowej i przez to odwrócić uwagę od tego, co istotne, ale można ją też wykorzystać na różne wartościowe sposoby, aby przesłanie Kościoła dotarło do ludzi. Święty Maksymilian Kolbe, franciszkanin, który oddał życie za współwięźnia w Oświęcimiu w roku 1941, był pochlonięty wykorzystywaniem nowoczesnych rozwiązań technologicznych, zwłaszcza prasy i radia, w celu dotarcia do ludzi ze swoim przekazem. Roztropne korzystanie z technologii jest dobre, lecz nigdy nie może ona zastąpić Mszy św czy bogatego życia parafii!

W niedługim czasie po swoim przyjeździe zaczął Ksiądz koncelebrować podczas wieczornych Mszy św po norwesku. Jest to bardzo miłe, a Księcia wymowa norweskiego robi wrażenie. Odprawiał już Ksiądz też z powodzeniem wieczorną Mszę jako jedyny celebrans. Czy jest Księci szczególnie zainteresowany językami obcymi?

Bóg zapłać za miłe słowa! Nie, raczej nie mogę powiedzieć, by interesowała mnie ta dziedzina, ale gdy uczę się nowego języka, świadomie staram się jak najwięcej i jak najczęściej słuchać. Włączam radio i telewizję i próbuję powtarzać to, co słyszę, jak najbardziej prawidłowo.

Dziękujemy Księciu za ciekawą i miłą rozmowę, i życzymy powodzenia w dalszej posłudze naszej parafii!

Skriftemålet

p. Oddvar Moi – Oddvar.Moi@katolsk.no

I min serie om sakamentene i Hallvardsvaka har jeg nå kommet til skriftemålets sakrament, som også kalles botens sakrament, forsoningens sakrament, tilgivelsens sakrament, og omvendelsens sakrament.

Jesus innstiftet dette sakramentet da Han påskedagen viste seg for sine apostler og sa til dem: «Motta den Hellige Ånd, om dere tilgir noen deres synder, er de tilgitt, om dere holder syndene fast for noen, er de fastholdt» (Joh. 20). Og vi trenger dette sakramentet fordi det nye livet i nåden som vi har mottatt gjennom dåpen, ikke har fjernet menneskenaturens svakhet, og heller ikke tilbøyeligheten til å synde. Derfor trenger vi dette omvendelsens sakrament når vi gjennom synd har fjernet oss fra Herren.

Kristi kall til omvendelse lyder stadig i de døptes liv. Omvendelsen innebærer smerte og avsky for de synder som er begått, en fast beslutning om ikke å synde mer i fremtiden, og tillit til Guds hjelp. Og vår omvendelse blir styrket av håpet om guddommelig barmhjertighet.

Når vi skrifter, er to elementer mest vesentlige: Det er først vår egen handling, en omvendelse under den Hellige Ånds tilskyndelse, og dernest absolvasjonen fra presten, som i Kristi navn meddeler syndsforlatelsen og fastsetter botsøvelsene. Den skriftende må før skriftemålet først og fremst fokusere på en grundig samvittighetsransakelse, anger (*som er fullkommen når den springer ut av kjærlighet til Gud og ufullkommen når den skyldes andre motiver*) som må inneholde ønsket om ikke mer å synde; bekjennelse, som består i å skrifte syndene for presten; godtgjørelse eller bot som skriftefaren ileygger den skriftende - boten skal gjøre godt igjen den skade synden har forårsaket.

Mange stiller seg spørsmål om hvilke synder man må skrifte, og hvor ofte man må skrifte. Til dette svarer Katekismens kompendium (n. 304-305): *“En må skrifte alle alvorlige synder en ennå ikke har skriftet, som en husker etter en omhyggelig*

samvittighetsransakelse. Å skrifte alvorlige synder er den eneste ordinære måte å oppnå tilgivelse på. Enhver troende som har nådd skjels år og alder, er forpliktet til skrifte sine alvorlige synder minst én gang i året, og alltid før en mottar den hellige kommunion.”

Men det er viktig å vite at Kirken anbefaler sterkt at vi også skrifter venielle (mindre) synder, selv om dette ikke er strengt nødvendig. Skriftemålet hjelper oss nemlig til å forme vår samvittighet på en riktig måte, til å kjempe mot våre dårlige tilbøyeligheter, til å la oss helbrede av Kristus og til å gjøre fremskritt i vårt åndelige liv.

Virkningene av botens sakrament er forsoning med Gud og også syndenes forlatelse; forsoning med Kirken, gjenopprettelse av nådens stand så fremt den var gått tapt, ettergivelse av den evige straff som var fortjent ved dødssyndene, og i det minste en delvis ettergivelse av timelig straff som følger av synden, fred, en rolig samvittighet og åndelig trøst, styrking av åndelig kraft til å kjempe den kristne strid.

Personlig vil jeg gjerne oppfordre alle til å se mest på skriftemålet som en mulighet til å vokse menneskelig og åndelig, ved at man får en klarere forståelse av sine feil og svakheter (og slik mer bevisst kan arbeide mot disse), og ved at man gjennom sakamentets tilgivelse og nåde kan få hjelp til å bli et bedre menneske. Et mer lovisk fokus på hva man må skrifte og hvor ofte, er gjerne mindre fruktbart.

(Mye av denne teksten er hentet fra Katekismens kompendium nr. 295-312)

Hilsen fra postulantene

Elisabethsøstrenes karisma har vokst frem av våre 4 grunnleggeres Kristi etterfølgelse slik den fremsto for dem i Evangeliet (se Matt 25,40). De ville pleie de sårede lemmer på den guddommelige Frelsers legeme, og dette realiserte de konkret gjennom ambulant hjemmesykepleie. Kirken var tidlig også forstått som Kristi mystiske legeme, og i dag prøver søstrene å videreføre denne karisma både gjennom tjenester i Kirken og i klosteret ved bønn foran eukaristien, tjeneste for fattige, syke og eldre mennesker, kristen barne- og ungdomsoppdragelse, og i den religiøse voksenopplæring, for Guds større ære!

Postulanter i St. Elisabethsøstrenes Kongregasjon

Familiehelg – gode minner i våre hjerter

Kjære alle sammen! Vi er postulantene i St. Elisabethsøstrenes Kongregasjon. De første ordene ønsker vi å rekke med takknemlighet til menigheten som lot oss være med på menighetens familiehelg. På disse dagene fra 5.-7.juni har vi fått hyggelige opplevelser på Mariaholm. Vi har fått veldig god mulighet til å praktisere spiritualiteten for vår Kongregasjon. Skytshelgen for vår Kongregasjon, den Hellige Elisabeth, sa at: "Vi må gjøre mennesker glade". Derfor har vi deltatt på denne helgen og bidratt til vårt ytterste, ivrige og med glede. Vi håper at vi kan bringe Guds glede til folk gjennom våre handlinger. Da vi kom, følte vi oss selv som medlemmer av familiehelgen og menighetens store familie. Vi følte det var veldig meningsfylt å kunne bidra litt med vår innsats for å skape en hyggelig samling.

Selv om det var kort tid, har vi fått mange gode minner av disse dagene både fra foreldre og barn. Vi kommer aldri til å glemme det. Barna er snille med de sympatiske ansiktene og godt humør som englene i himmelen. Første dagen sto de litt sjenert ved siden av foreldrene sine. Noen kjente vi allerede fra barnekoret, mens andre var helt ukjente. Vi presenterte våre navn så vi ble venner med hverandre. Foreldrene ga støtte i dette. Vi takker for dette. Vi gledet oss for å kunne bidra med barnevakt på kvelden. Det var litt nervøst og spent, men vi var glade for det. Vi er meget takknemlig for at foreldrene stolte på oss og betrodde oss å passe på deres barn. Det var flott at barna følte seg trygge på oss etter hvert. Det gjorde oss veldig glade.

Vi beundrer dem som organiserte familiehelgen med aktiviteter, lek, samtaler, diskusjon og spesielt bønn og liturgien for barn i kapellet. Vi har lært mye fra dette, hvordan barna kan bli kjent å ha det gøy og hyggelig sammen. Og også hvordan de kan lære katekese og synge. Det var utrolig fint at både barn og deres foreldre danset og sang fullt av aktivitet. Det var helt fantastisk. Gjennom dette innser vi at alle barn var fulle av iver og de lekte med glede. Da kjente vi at mellom oss er det ingen avstand - vi er også en felles familie alle sammen.

Fire av oss jobbet på kjøkkenet sammen med Sr. Marta fra Katarinahjemmet. Vi var fire personer og vi har laget mat for 80 personer. Det var faktisk en utfordring for oss fordi vi er vietnamesiske og skulle stå for norsk mat for mange personer. Til tross for det prøvde vi å lage deilige og næringsrike retter for alle. Vi laget disse rettene med glede og kjærlighet, fordi vi ville at alle sammen skulle føle seg fornøyd. Når vi var ferdig med matlagning følte vi oss slitne, men når vi så alle sammen spiste og synes det var velsmakende, forsvant vår tretthet. Når vi har fått oppmuntrert dem og gjort dem tilfreds ved måltidene, gjør det oss veldig glade at vi har fått bidratt litt til mer hyggelig samling.

Leiren er avsluttet, men den er stadig i våre tanker. Dette er minner som vi vanskelig skal glemme. På helgen følte vi mye glede og mening. Organiseringen av dette arrangementet, utøvde gode forbindelser mellom familiær i menigheten. Gjennom de aktiviteter og leker som organisatorene ledet, har de gjort vennskap enda mer

knyttet. Barn fikk mer kunnskap om katekese og nestekjærlighet gjennom gruppeaktiviteter.

For eksempel var et tema Evangeliet om 5 brød og to fisker, og barna snakket i gruppe om hvordan vi kan dele mat. Og tenke på de fattige så vi ikke kaster mat. For vår del er vi glade for de

tingene vi har bidratt med i helgen. For når vi bringer glede til folk, så får vi også glede tilbake. Vi vil gjerne takke alle for denne meningsfulle helgen. Vi håper at Familiehelgs-aktivitetene kommer flere til gode i fremtiden. Det skal knytte folk i menigheten sammen i Guds Kjærlighet.

St. Elisabeth – søstre i middelalderbyen torsdag 25.6.2015

Mari A. Lunde og Lasse Borgen – lasse.mari@gmail.com

Hallvardvakas skribent og fotograf møtte 10 søstre fra Norge, Polen og Vietnam til kirkehistorisk omvisning i Middelalderbyen. Vi ventet på trikkestasjonen ved Oslo Hospital og ble imponert over de 10 spreke damene som hadde gått hele veien fra Nordstrandsplåtet ledet av Sr. Natanaela Hess. Oslo Hospital er bygget der Fransiskanerne hadde sitt kloster utenfor byen, og i en av møtesalene står en stor fransiskanerdukke for å møte de som kommer innom.

Oslo har historie helt tilbake til år 1000 og var på toppen av utviklingen rundt år 1300. Da dominerte kongen i en del av byen, biskopen i den andre.

Oslo hadde 4 klostre med klosterkirker, Fransiskanerne, Dominikanerne og Benediktinerinnene i byen -og Cistercienserne på Hovedøya- 6 kirker – Clemens-, Nikolai-, Maria-, St. Hallvard-, Kors og Laurentius- kirkene og 2 borgar, kongsgården og bispeborgen.

Dette imponerer når man vet at byen i 1300 hadde en befolkning på bare 3000 sjeler. De 2 største kirkene vi har ruiner etter er Mariakirken, som var kongens kirke ved havnen og St. Hallvard- kirken som var byens første katedral, der Den hellige Hallvards skrin sto på alteret. Kong Håkon 5. Magnusson og hans Dronning Eufemia ble begravet i Mariakirken, men levningene er i dag å finne

i Akershus festning. Kong Håkon blir av mange kalt Hellige Håkon. En helligkåringsprosess av ham ble aldri fullført på grunn av reformasjonen. Nytt i år (2015) er at man har funnet en ring etter Eufemias far først Witzlav fra Rügen (Tysk øy), som døde i 1302 da han var på julebesøk i Oslo. Han ble begravet i Mariakirken. Inskripsjonen på ringen er «Ave Maria, Gratia Ple....». Ringen er utstilt på Historisk museum. Søster Natanaela kommenterte: «Så flott å finne en ring med Rosenkrans- inskripsjon i en Maria-kirke»

Etter omvisningen hadde heldigvis søstrene Clara og Rita tid til en kopp kaffe og et lite intervju – ingen av dem fra Italia, men oppkalt etter italienske helgener. Kristendommen ble innført i 966 i Polen (64 før Norge 1030) og kirken er mye yngre i Vietnam, innført av franskmenene. Søstrene syntes det var spennende å høre om «Hellige Håkon», for i skolen hører man mest om konger som herskere og ikke om deres tro. Et besøk i Middelalder-Oslo gir større forståelse for hvordan kristentro og dagligliv var sterkt sammenføyet før. Det får oss til å tenke på at nordmenn vet mer om den katolske kirke idag enn for en generasjon siden på grunn av reiser og media, men dessverre mye mindre om kristen tro enn før. Vi var enige om at det er fint at den lutherske biskopen av Oslo har sitt kontor bygget på ruinene av Olavs-klosteret som tilhørte Dominikanerne og slik fører våre kristne tradisjoner videre, selv om helgener ikke er en del av luthersk troslære. Videre liker vi å vite om spor etter middelalderklostre - også et for kvinner. Det er godt for katolikker å vite at VÅR kirke har vært her før reformasjonen og er historisk. Den katolske kirken i Norge har lange røtter og ble ikke innført av innvandrere fra katolske land – noe som blir veldig klart når man oppsøker middelalder-Oslo. Norge var katolsk i 507 år (1030-1537) og per i dag i år luthersk/protestantisk i 478 år.

Vi var enige om at den som vil bli bedre kjent med den katolske kirkes historie i Norge bør oppsøke St Hallvard Kirkes nærområde og se middelalder ruinene. Området er godt markert med informative plakater på norsk og engelsk. Forfatter og fotograf for denne artikkelen er veldig takknemlige for at søstrene ville sette av tid til å bli bedre kjent med vår kirkes viktige og synlige historie i Middelalderbyen og vi sier til alle som ikke har vært der: «KOM OG SE SELV!» De som blir med på Pilegrimsturen 5.9 vil få en vandring i Middelalder-Oslo på begynnelsen av dagen. Da skal jeg ha på meg Fyrst Witzlav-ringen!

«Inspirerende!» «Skikkelig gøy!» «Mangfoldig fellesskap!»

Familiehelgen på Mariaholt – 5.-7. juni 2015

Angelika Wimmer – angelika.wimmer@katolsk.no

Angelika Wimmer med flere

Klarer jeg å gjenkjenne ris eller vaniljestang ved å smoke, lukte, kjenne på eller høre? Kjenn forskjellen på kokt og rå brokkoli med lukkede øyne! Hva synes du er viktig for at din egen familie har det bra? Hvilken «næring» trenger dere for å ha et fint familieliv? Hvordan føles det når mat er urettferdig fordelt? Og hva kan vi gjøre med det? Hvilken scene fra fortellingen om da Jesus mettet fem tusen med fem brød og to fisker er viktig synes du? Tør jeg la meg falle bakover og stole på at de andre skal fange meg opp?

Dette er bare noen av spørsmålene og refleksjonene som førte oss nærmere helgens tema «Fem brød og to fisker – næring for kropp og sjel». Målet var at helgen i seg selv er noe av denne næringen som vi trenger for å leve: Tid sammen og alene, felleskap, bønn og ettertanke, bevegelse, lek og latter og - ikke minst- mat (som var ikke bare næringsrik men tilberedt med hjerte og sjel!). Gjennom tillitsleker, ulike formingsaktiviteter med bl.a. maling og sag, bønn, bibelarbeid, fortelling, samtaler, jødisk og vietnamesisk dans og m.m. tilnærmet vi oss helgens tema. P. Carlo var med oss mesteparten av tiden, noe alle deltakerne satte stor pris på. Uten innsatsen av mange frivillige som Hanneke og Petter (praktiske sjefer), sr. Marte (kokk), syv postulanter fra Elisabethsøstrene (barneprogram og kjøkken), Tomi og Ivana (barneprogram) hadde ikke helgen kunnet blitt gjennomført. Det fascinerende er jo at de som yet så mye syntes det var så givende at de var strålende fornøyde (om enn ganske slitne). Det var kjente og ukjente ansikter for alle deltakerne og både voksne og barn dannet en svært kommunikativ gjeng. Og så den gode eritreiske kaffen og baksten, tilberedt på tradisjonelt eritreisk vis! En fantastisk messe med påfølgende prosesjon – på festen for Kristi legeme og blod- ble søndagens

høydepunkt og en åndelig oppsummering av deltakernes erfaringer og opplevelser fra helgen. Mariaholt var fullbooket med over 80 deltakerne, og vi har planer for å duke til en ny familiehelg til neste år, slik at mange får muligheten til å oppleve en givende helg på fantastiske Mariaholt.

Angelika p.v.a. planleggingskomiteen med Marta, Anita og Darko.

Sommeravslutning for katekesen

13. juni 2015

Angelika Wimmer – angelika.wimmer@katolsk.no

I en sommerlig pyntet menighetssal med felles koldtbord og medbrakt mat kom familiene som har barn i katekesen i St. Hallvard samt kateketer sammen for å markere at katekeseåret 2014/2015 er over. For å gi hverandre et inntrykk av hva de enkelte gruppene har brukt katekesesamlingene, til fikk alle gruppene presentere noe de har jobbet med eller øvd på i løpet av året. Så det ble bl.a. sang fra både 1., 2. og 3. klassingene, quiz med spesialister i 4., 6. og 7. klasse som konkurrerte mot hele salen (spesielt kateketene!), spørsmål om de ti bud (5. klasse) og en plakat med bilder fra ulike aktiviteter på katekeselørdagene i 2. klasse. Som takk for engasjementet, for at de brukte tid og krefter på å formidle troen til menighetens barn, fikk hver kateket en sommargave. Is ble det til store og små – før alle dro videre til flere avslutninger på andre arenaer og - snart ferie for de fleste.

Vi gleder oss til et nytt år med møter og leir, læring og lek, bønn og sang!

Oppstart for katekesen til høsten:

1. klasse: søndag 6. september kl 12. Foreldremøte med barn, etterfulgt av Barnas Dag program
- 2.-7. klasse: lørdag 12. september kl 10

Velkommen til katekesen i St. Hallvard menighet!

St. Hallvard menighet har lang tradisjon i å tilby katekese, dvs trosopplæring, til barn og unge.

Også fra og med høsten 2015 er alle barn fra og med 1. klasse hjertelig velkommen til å delta i katekesen her i menigheten.

De enkelte klassene har undervisning én gang i måneden – 1. klasse etter familiemessen første søndagen i måneden (1 time katekese), 2.-7. klasse én lørdag i måneden (kl 10-14) der vi også feirer katekesemesse sammen. Forberedelsen til første-kommunion starter i 2. klasse. Barna mottar første-kommunion når de går i 3. klasse. Konfirmantkurset går over 2 år (8. og 9. klasse). Ungdommene blir konfirmert når de går i 9. klasse. 8. klassingene møtes én lørdag i måneden (kl 10-14). 9. klassingene har samling annenhver uke. Samlingene varer fra 16.30 til 18.30. Førstekommunionsbarna og konfirmantene i både 8. klasse og 9. klasse er invitert til hver sin helg på Mariaholt (leirsted ved Spydeberg, 1 time fra Oslo) i løpet av skoleåret.

Vi skal sende ut invitasjonsbrev med mere informasjon om katekesen i august.

Dersom dere ikke får brev, ta gjerne kontakt med oss!

Følg gjerne med på våre hjemmesider.

Katekese og konfirmantundervisning skoleåret 2015/2016

Oppstart for katekesen og konfirmantundervisningen er:

1. klasse: Søndag 6.9. 2015 («Barnas dag» i menigheten) foreldremøte for 1. klassinger kl 13

2.-7. klasse: Lørdag 12.09. 2015

8. klasse: Lørdag 12.09. 2015

9. klasse: Onsdag 9. eller torsdag 10. september

Ved spørsmål ta kontakt med
Menighetskontoret på tlf: 23 30 32 00

Katekese 1. klasse

Søndager kl 12-13, etter familiemessen

(foreldre kan kose seg på kirkekaffen imens)

2015: 6. september (Barnas dag; møte for

1. klassingene og foreldre kl 12) - 4. oktober -
1. november - 6. desember

2016: 10. januar (julefest for barn) - 7. februar -
6. mars - 3. april - 1. mai - 11. juni
(catekeseavslutning for 1.-7. kl.)

Katekese 2. -7. klasse

Lørdager kl 10-14

2015: 12. september - 10. oktober - 14. november
- 12. desember

2016: 9. januar - 13. februar - 12. mars - 9. april
(ikke 3. og 4. kl.) - 30. april - 11. juni
(catekeseavslutning for 1.-7. kl.)

KATEKESEHELG på Mariaholt for
3. og 4. klasse: 16.-17. april 2016

Konfirmantkurs 8. klasse

Lørdager kl 10-14

8. klasse har konfirmantundervisning på de samme datoene som 2.-7. kl.

KONFIRMANTHELG på Mariaholt for 8. klasse: 4.-6. mars 2016

Onsdag 10. eller torsdag 11. februar

Onsdag 2. eller torsdag 3. mars

Onsdag 16. eller torsdag 17. mars

Foreldremøte én søndag i mars etter høymessen

Onsdag 30. eller torsdag 31. mars

Onsdag 13. eller torsdag 14. april

Onsdag 27. eller torsdag 28. april
(undervisning og skriftemål)

Onsdag 11. mai GENERALPRØVE

Konfirmantkurs 9. klasse**HØSTSEMESTERET 2015:**

Onsdag 9. eller torsdag 10. september

Onsdag 23. eller torsdag 24. september

Onsdag 14. eller torsdag 15. oktober

Onsdag 28. eller torsdag 29. oktober

6.-8. november - 9. klassetur til Mariaholt

Onsdag 25. eller torsdag 26. november

Onsdag 9. eller torsdag 10. desember

FØRSTEKOMMUNION i St. Hallvard kirke:

lørdag 7. mai 2016 kl 11 og kl 13

KONFIRMASJON i St. Hallvard kirke: 2. pinsedag mandag 16. mai 2016 kl 10.30 og kl 13*Vel møtt!***VÅRSEMESTERET 2016:**

Onsdag 13. eller torsdag 14. januar

Onsdag 27. eller torsdag 28. januar

Familiekoret i St. Hallvard kirke

“HaBaKo”

Hver mandag i St. Hallvard kirke skjer det noe spennende fra kl. 17.30 til kl. 18.30.

Det er øvelse for barnekor “HaBaKo”. Vi øver for å prise Gud med våre stemmer. Vi lærer oss også å ta aktivt del i liturgien dvs. Den Hellige Messe. Barnekoret er ansvarlig for å lede sangen i familiemessene som er første søndag i måneden.

Vi møtes på de søndagene kl. 10.15 for øvelse. Familiemesse er kl. 11.00

Vi har det veldig gøy sammen. Vil du være med??? Bare kom!!! Du er hjertelig velkommen.

Vi starter i august. Datoene for høstsemestret:

**24. august,
31. august,**

**6 september (familiemesse),
7 september,
14 september,
21 september,
28 september,
4 oktober (familiemesse),
5 oktober,
12 oktober,
19 oktober,
26 oktober,
1 november (familiemesse),
2 november,
9 november,
16 november,
23 november,
30 november,
6 desember (familiemesse),
7 desember,
14 desember,
20 desember liten julekonsert under kirkekaffé**

Du er hjertelig velkommen!

Ta kontakt ved spørsmål:

sr. Faustyna tlf. 23 38 44 11;
mobil: 412 52 226
eller mail:
faustyna@stelisabeth.katolsk.no

BARNAS STIDE

BARNAS DAG I ST. HALLVARD Søndag 6. september

Hjertelig velkommen til Barnas dag, søndag den 6. september etter familiemessen! Søndagsskolelærerne inviterer til kirkekaffe og teater med Therese Skaar. Søndagsskolen er fast hver søndag, foruten første søndag i måned, da det er familiemesse i høymessen. Vi gleder oss over fellesskapet i vår menighet. Der store som små, gamle som unge, har en viktig plass i vår kirke.

Kjære alle familier som tilhører St. Hallvard menighet

Menighetens barn med foreldre/foresatte inviteres til kirken lørdag 7. november kl. 14.30- 17.00 på familietreff! Vi vil komme tilbake med tema for dagen senere.

Vi ønsker å gi et tilbud til alle barn som er for små til å gå i katekese (religionsundervisning), sammen med søsken og foreldre. Vi håper å gi barna en opplevelse av at kirken er et godt sted å være, og at de føler seg inkludert og velkommen! Det er viktig å ha et forum der familier kan treffes og ha et kristent felleskap. Kanskje kan vi dele erfaringer og utfordringer i forhold til å gi barna en kristen oppdragelse?

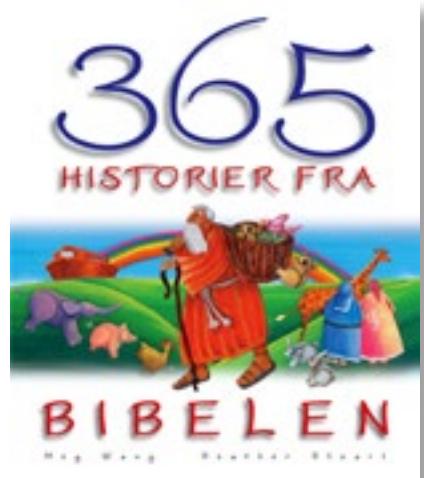

UTDELING AV BARNEBIBEL til menighetens 4-åringar

**SØNDAG 1. NOVEMBER 2015
i Familiemessen kl. 11.00**

(Møt helst frem 10.45 slik at vi vet hvor mange vi er)

Alle barn som ønsker å være med å synge i messen kan møte opp i gamle menighetssal kl. 10.15.

Tilbakeblikk på et langt liv i kirken og menighetens tjeneste

Peggy Bruce – mmbruce@frisurf.no

I en liten miniserie som vi kan kalle glimt fra urmenigheten, har Kristin B. Feragen snakket med tre av menighetens eldre, markante damer. De har hele sitt liv vært aktive i kirken, men med ulik bakgrunn og innfallsvinkel. I Hallvardsvaka nr 2 kom vi nærmere inn på Inger Marie Steiner. For tiden best kjent som Kontaktklubb-leder.

I dette nummeret av Hallvardsvaka er det Peggy Bruces tur. Jeg tror jeg vil driste meg til å kalle henne menighetsbyggeren. Hun har vært en aktiv del av St. Hallvard menighet i hele sitt voksne liv. Hun har stilt sin tid og sine mange personlige ressurser til menighetens rådighet ved å trå til i ulike råd og utvalg når det har vært kalt på henne. Hun har lange perioder i menighetsrådet, både som leder og som rådsmedlem. Hun har vært menighetens representant i Pastoralrådet, vært aktiv i Caritas-utvalget og i Åpent hus-gruppen. I sitt 87. år er hun fortsatt den som organiserer kirkeverter og er en skattet samtalepartner for Åpent hus- gruppen som hun er det for mange andre. Hun er også legfransiskaner. Det er kun kort tid siden hun leverte stafettinnen som leder for Oslo-gruppen videre til Stein Morten Omre. Resten overlater vi til Peggy selv å fortelle.

Peggy Bruce

- Min mor ble født i England – hennes aner emigrerte fra Irland til Canada, og sånn rundt 1800 kom noen av dem «tilbake» til England. Så jeg kan telle katolske forfedre langt tilbake. Min far, som var norsk skipskaptein, konverterte da jeg var et halvt år. Jeg ble født på det katolske sykehuset i Bergen, St. Franciskus hospital, døpt i St. Pauls kirke, der jeg gikk til førstekommunion, ble fermet og giftet meg. Jeg vokste altså opp i St. Paul menighet, gikk på St. Paul skole, og ble aktivt engasjert i ungdomsarbeidet der da det kom i gang i etter krigen, altså sånn rundt 1945, i det som etter hvert ble Bergen Katolske Ungdomslag.

- Vi var faktisk ganske aktive, og påtok oss å arrangere ungdomsforbundets - altså NUKs - generalforsamling i 1949. Samme året var vi to fra Bergen som ble tatt ut til å delta på den nordiske lederskolen i Danmark. Det var en kjempefin ledertrening med troslære, liturgi, organisasjonsarbeid, ekteskaps-undervisning, for å nevne noen av «fagene».

- Kanskje var vi heldige vi som var unge, nesten voksne da. Etter 5 års okkupasjon med lite eller

ingen aktivitet, var det som en ny verden åpnet seg, nye kulturer og ideer, nye tanker.

- Ikke minst var det alt det vi opplevde på lederskolen, der vi og traff unge katolikker fra

hele Norden. En av dem var Hans Bruce, vi ble kjærestor og giftet oss i 1952 – da var jeg flyttet til Oslo og kom inn i St. Hallvard menighet, og der er jeg blitt værende og føler meg stadig hjemme her.

«Hvordan har disse opplevelsene preget dere som mennesker og som katolske kristne?

- Kanskje har det mye handlet om å kunne gjøre nytte for meg, prøve å gi videre det viktige i livet mitt – om å ta ansvar.

- Hans Bruce kom fra en skikkelig gammel katolsk familie. Hans bestefar, Bernhard, flyttet til menigheten tidlig på 1890 tallet! Min svigerfar vokste opp i St. Hallvard, gikk på skole hos St. Elisabethsøstrene i Urtegata. Han giftet seg med Gunda og de var aktive i menigheten. Jeg tror der enda er folk i menigheten som husker Gunda og Isidor Bruce.

- Da vi giftet oss var det vanskelig å få hus, og vi bodde noen år på Nesodden. Den gangen var vi ikke mange katolikker der, 10-12 kanskje. Men det hendte at vi fikk besøk av sognepresten, Pater Notenboom, og da vår eldste skulle døpes midt på kalde vinteren, foreslo han hjemmedåp!

Så selv om vi bodde helt i utkanten av menigheten, følte vi at vi ble tatt godt vare på. Etter hvert ble det flere barn, vi flyttet til rekkehus i Oslo, og da kom vi jo mer med i menigheten, Hans var med både i menighetsrådet og byggekomiteen for nye St. Hallvard.

- Det skjedde mye på slutten av 50- tallet, i 60 og 70 årene. Vi fikk nye prester, pater Castricum og pater Arno, norske pater Hanssen, og da kirken var ferdig, pater Ronald og senere også pater Heimeriks. Alle fransiskanere, og det preget nok menigheten i mange år.

Vi fikk barnemesse en gang i måneden, og senere gudstjeneste eller familiemesse på julafoten. Det var mye liv og trivsel i menigheten, mange ildsjeler, ikke minst de som arrangerte basar nesten hvert år. St. Hallvard-guttene var som en del av menigheten, speiderne holdt til i huset. Menighetssalen ble for liten, Fransiskushjelpen trengte større lokaler, så da begynte vi å planlegge «nybygget» som stod ferdig i 1993.

- Samtidig med at kirken ble ferdig i 1966, skjedde det jo mye i kirken i verden med det Annet Vatikankonsil. For mange var det sikkert

veldig nytt, mens noen av oss kanskje var litt forberedt og gledet oss over det som skjedde, nye tanker og ideer og også det at legfolk kunne være mer aktivt med. Patrene nedla mye arbeid for at vi skulle bli kjent med og forstå tankene – jeg husker noen fine foredragskvelder. Kanskje merket vi det best i messen med messer på norsk, med lektorer, kommunionsutdelere og etter hvert kirkeverter. Men også at legfolk kom enda mer med da vi fikk pastoralteamet. I pastoralteamet var der prester, søstre og en legbror, og dette ble en ny og spennende måte å lede menigheten, så lenge det varte. Så fikk vi valgt menighetsråd med ganske mange medlemmer, i stedet for 3 – 4 – helst menn - oppnevnt av biskopen. Det var vel da vi fikk forskjellige utvalg i menighetsrådet, flere ble trukket inn i arbeidet med oppgaver og ansvar. Jeg kom med i menighetsrådet en periode, og etter noen år ble jeg valgt som menighets representant i Pastoralrådet. Deretter ble det igjen menighetsrådet i flere perioder.

- Menigheten vokste fort, med flyktninger og innvandrere ble den nok mer variert, mer uensartet. Men også med store utfordringer. Og slik skal det vel være.

- Men det hører kanskje hjemme i et annet intervju.

Jeg har som sagt alltid følt meg veldig hjemme i menigheten, og slik er det fremdeles. Jeg har fått være med på så mye og har opplevd en utrolig utvikling og vekst.

Oslo byvåpen og St. Hallvards medaljen. St. Hallvardsmotiver og katolske motiver rundt i Oslo

Mari Atlanta Lunde – mariatlanta.guide@gmail.com

Sverre Emanuel Dehli – svdeh@online.no

Lasse Stein Borgen – lasse.mari@gmail.com

Artikkel nummer 4 i «St. Hallvard-serien». St. Hallvard motivet gjennomsyrer Oslo. Tenk at denne katolske helgenen som døde i 1043 skal være et av de mest brukte motiver i Oslo gjennom tidene og til og med i dag. Allerede i år 1070 omtaler den tyske historieskrivaren Adam av Bremen St. Hallvard.

Hvordan kunne denne bondesønnen fra Lier bli Oslos skytshelgen? I annen halvpart av 1000-tallet var biskopen i Viken (området rundt Oslofjorden) en betydelig person i kongens reisende følge, men rundt år 1100 fikk biskopen fast tilholdssted i Oslo. I 1120-årene startet byggingen av den viktigste kirken i bispedømmet, St. Hallvard-katedralen, som ble domkirken i byen. Etter alt å dømme var det kong Sigurd Jorsalfare som finansierte katedralen. Bygging skjedde i katolsk tid, og det var ønskelig å vie kirken til en lokal helgen. St. Hallvard-skrinet sto i kongens Mariakirke før St. Hallvardskatedralen ble bygget og skrinet ble flyttet dit. De største kirkene i Bergen og Trondheim ble viet til andre norske helegener. Domkirken i Bergen ble viet til St. Sunniva og Kristkirken i Trondheim ble viet til St. Olav.

Byvåpenet

For å være «tidsriktig» har byvåpenet/byseglet forandret seg og vist alternerende menn og kvinner under helgenens føtter. Slik har Oslos byvåpen sett ut gjennom tidene:-

Bildet av Oslo guidenål

På et bysegl (voksavtrykk) fra tidlig 1300-tall, på kong Håkon 5s tid, er St. Hallvard fremstilt sittende på en stol med to løver, mens han holder opp sine martyrtegn nemlig møllesteinen og tre piler. Dette ligner på dagens byvåpen, men forskjellen er at under føttene hans ligger en mann iført en våpenskjorte. Dette er antagelig en av skurkene som blir trampet under fot, som en symbolsk fremstilling av at det onde var blitt overvunnet. Dette var en vanlig symbolikk i middelalderens kristne bildebruk.

Så ble byseglet «protestantisk» og uten helgenavbildning. I 1632 ble byvåpnet forandret. I det protestantiske Christiania kunne man ikke ha en katolsk helgen i byvåpemet. St. Hallvard ble omdannet til gudinnen Fortuna, lykkens gudinne, med en soldat i full rustning under føttene.

I 1890-årene ville man lage et nytt byvåpen, og man gikk tilbake til middelalderseglet. Men den litt utsydelige figuren under Hallvards føtter (mannen med våpenskjorte) ble mistolket til å være kvinnan som Hallvard forsøkte å redde. Slik ble byvåpenet endelig «riktig» og tilsvarte Hallvardslegenden.

På 1900-tallet kom forslag på flere utkast til utforming av byseglet. Et var bilde av kun kvernsteinen formet som en O (for Oslo) med 3 piler gjennom.

Oslos nåværende byvåpen er fra 1924 og baserer seg på tankene fra 1890-tallet. Det viser St. Hallvard på en løvehodetrone med kvernsteinen og de tre pilene i hendene. Under føttene hans ligger kvinnan som han reddet.

St. Hallvard-medaljen er byens høyeste utmerkelse som deles ut av Oslo by til «personer som har gjort en særlig verdifull innsats for Oslo kommune eller på annen måte har gjort seg fortjent til byens påskjønnelse».

Medaljen er oval og i midten har den et portrett av Hallvard Vebjørnsson, eller St. Hallvard om du vil, Oslos skytshelgen, sammen med hans attributter: en kvernstein og tre piler. På borden rundt står innskriften «UNANIMITER ET CONSTANTER», som betyr enig og fast og er mottoet fra Oslos byvåpen. Kjente personer som har vunnet medaljen er bl.a Oslo Rådhus sine arkitekter Arnstein Arneberg og Magnus Poulson, som fikk den første gang da den ble utdelt i 1956. I fjor, i 2014, fikk den kjente katolske arkitekten Thomas Thiis Evensen medaljen. Sammen med arkitekt Jan Sigurd Østberg var Thiis-Evensen ansvarlig for rehabiliteringen av St. Olav Domkirke i Oslo i 1976, samt St. Svithun kirke i Stavanger alene i 1983. Han var fagansvarlig for "Hovedstadsaksjonen", med ansvar for opprustingen av Oslo Sentrum mot selvstendighetsjubileet i 2005. Dette samlede arbeidet førte til en estetisk helhetsplan for Oslo Sentrum og var grunnlaget for at han fikk St. Hallvards-medaljen.

Mariakirken:

Norges kansler ble fra 1314 prosten i Kongens egen kirke, Mariakirken. Da ble Oslo formelt landets hovedstad.

Fra 1270-åra satt rikskansleren i Bergen. Kong Håkon V la grunnlag for at rikskansleren skulle ha tilhold i Oslo. Den 31. august 1314 ble prosten ved Mariakirken i Oslo utnevnt til rikets kansler.

Oppgaver til kansleren, som tilsvarer dagens statsminister, var blant annet å oppbevare

St. Hallvard-katedralen der skrinet sto. Bilde fra boka til Erik Schia

Mariakirken der Witzlavingen ble funnet. Bilde fra boka til Erik Schia

kongens våpensegl. Kongens flagg hadde motiv av en løve som symboliserer seier. Likeså er St. Hallvard i byvåpenet avbildet på en løvetrone fordi han seiret over døden.

Et funn i Mariakirken kan minne om vår katolske historie. Dronning Eufemia var gift med Håkon 5. Magnusson. Hennes tyske far, Fyrst Witzlav, var på julebesøk i Oslo i 1302, døde og ble begravet i Mariakirken. Under arkeologiske utgravninger har man funnet en ring på fyrstens levninger der det står «Ave Maria, gratia ple....».

Hallvardskrinet sto først i Lier, så i Mariakirken før det ble ført til St. Hallvardskatedralen.

St. Hallvard motiver her og der:

Fotografen har fanget opp mange spennende St. Hallvard-motiver. Vår venn, St. Hallvard, kan ses under våre føtter på kumlokk i Oslos penere gater og på eldre byningspartier som: Oslos gamle fiskehall på Vippetangen. St. Hallvard vises også på kommunale dører og vimpler. Hva med en St. Hallvard-likør til kaffen der flasken har en fargerik St. Hallvard etikett? Ikke bare Oslo Kommune, men også blant annet Oslo Byes Vel og Pilegrimsenteret har tatt St. Hallvard-motivet til seg.

Gode nyheter for ungdom i Mellom-Amerika

Jeanette Olsen, programkoordinator for Latin-Amerika i Caritas Norge

Norske myndigheter vil fortsette å støtte Caritas Norges arbeid for å redusere vold blant ungdom i Mellom-Amerika.

Utenriksdepartementets beslutning om å videreføre prosjektstøtten gjennom Caritas Norge vil ha stor betydning for tusenvis av ungdommer i byer og på landsbygda i de sterkt voldsrammede landene Guatemala, Honduras og El Salvador. Landene toppler voldsstatistikkene i verden, og bare i 2014 ble 15.000 mennesker drept i de tre landene.

Humanitær krise

Mellom-Amerika er i en langvarig humanitær krise. Barn og ungdom står i frontlinjen i en krig som handler om kontroll over narkotikamarke-dene. Caritas er glad for at regjeringen og støtte-partiene med dette prioriterte ungdom i verdens mest vodelige region. Spesielt verdsatt er KrFs

Knut Arild Hareides personlige engasjement for ofrene i denne glemte humanitære krisen.

Utdanning viktig

De siste tre årene har Caritas Norge og de lokale Caritas-organisasjonene hjulpet 6000 ungdommer og hindret at de har blitt narkotikakartellenes nye rekrutter. Relevant utdanning og aktiv deltagelse i nærmiljøet er nøkkelen. I kommende prosjektperiode vil vi styrke fokuset på relevant, yrkesrettet utdanning og arbeid. Dette vil gi flere ungdommer reelle alternativer til en kort og brutal kriminell karriere, og bidra til at de kan gjøre en innsats for å skape fred på lokalt og nasjonalt nivå i de tre landene Guatemala, Honduras og El Salvador.

Colombia: Våpenhvile – et skritt i riktig retning

På Colombias frigjøringsdag den 20. juli i år startet gerilagruppen FARC sin sjette våpenhvile siden fredsforshandlingene med myndighetene ble innledet i 2012. Som tilsvarende stanset regjeringen sine flyktokt. Partene har også lovet å trappe opp forhandlingene, for å forsøke å få i havn en fredsavtale så snart som mulig. Dette er gode nyheter, spesielt for folk på landsbygda som har fått føle krigen på kroppen gjennom femti vodelige år.

Over seks millioner ofre

Totalt har 220.000 mennesker mistet livet og over 6 millioner mennesker er fordrevet de siste tjue årene. Bare Syria kan vise til et høyere antall internt fordrevne enn Colombia, ifølge FN.

Etter at den forrige våpenhvilen tok slutt den 22. mai, har det vært en økning i vold og aksjoner utført av FARC. Soldater og sivile har blitt drept, truet og kidnappet. I Tumaco, et fattig område i

delstaten Nariño hvor geriljaen har sterkt tilstedeværelse, utførte FARC den 25. juni et attentat mot en oljeledning. Omkring 160.000 mennesker mistet tilgang til drikkevann, strøm og livsviktig fiske da ti tusen fat olje lakk ut i elvene Rosario, Caunapí og Mira. Hendelsen ble omtalt av Colombias miljødepartement som den verste miljøkatastrofen i landet på ti år.

Opptrapping av fredsforhandlingene

Siden fredsforhandlingene startet, med Norge og Cuba i forhandlerrollen, har partene blitt enige om landreform, politisk deltagelse og hvordan de skal bekjempe produksjon og handel med narkotika.

For få uker siden annonserte den colombianske regjeringen og FARC at de vil intensivere forhandlingene for å kunne bli enige om alle punktene på agendaen, inkludert rettsoppgjøret, som anses som den vanskeligste delen. Den forestående runden handler om å finne en rettslig løsning på hva som skal skje med de som frarer geriljaens rekker. Folk frykter at overgriperne ikke vil bli holdt ansvarlig for de forbrytelserne som er blitt begått. FARCs advokat, Enrique Santiago, har uttrykt at FARC krever et generelt amnesti og at FARCs ledere har forståelse for at straffefrihet ikke er et alternativ for de som har begått forbrytelser mot menneskeheden og krigsforbrytelser. Men de krever likebehandling. FARC er ikke de eneste ansvarlige og vil ikke akseptere å bli de eneste som blir straffet i et fremtidig rettsoppgjør. Det kommer til å bli avgjørende at regjeringen har planen klar for hvordan man skal reintegregere tidligere geriljasoldater i samfunnet. Samtidig må man sikre en håndtering av eventuelle maktvåuum på landsbygda, hvor lokale myndigheter har vært svake eller fraværende, og paramilitære og kriminelle gjenger lurer i bakgrunnen.

Fredsprosessen er allerede historisk. Aldri før har man kommet så langt i en fredsprosess mellom FARC og den colombianske regjering. Men viktige tema gjenstår. Caritas håper at partene vil ferdigstille forhandlingene i 2015 og at 2016 vil ble det året da 48 millioner colombianere kan leve i fravær av krig.

Freden bygges nedenifra

Intensivering av fredsforhandlingene og FARCs våpenhvile kan kanskje gi grunn til forsiktig optimisme bland skeptikerne, og de er det mange av: Ifølge en meningsmåling utført 5. juli, har tilliten nådd et bunnivå, og hele 75 % av befolkningen tviler på at fredsavtalet går i boks. Men samtidig som fredsforhandlingene pågår på Cuba, tar mange colombianere saken i egne hender, gjennom fredsinitiativ i sine lokalsamfunn. Selv om skepsisen mot president Santos og en fredsavtaale er stor, har de ikke mistet troen på at de selv kan gjøre en forskjell.

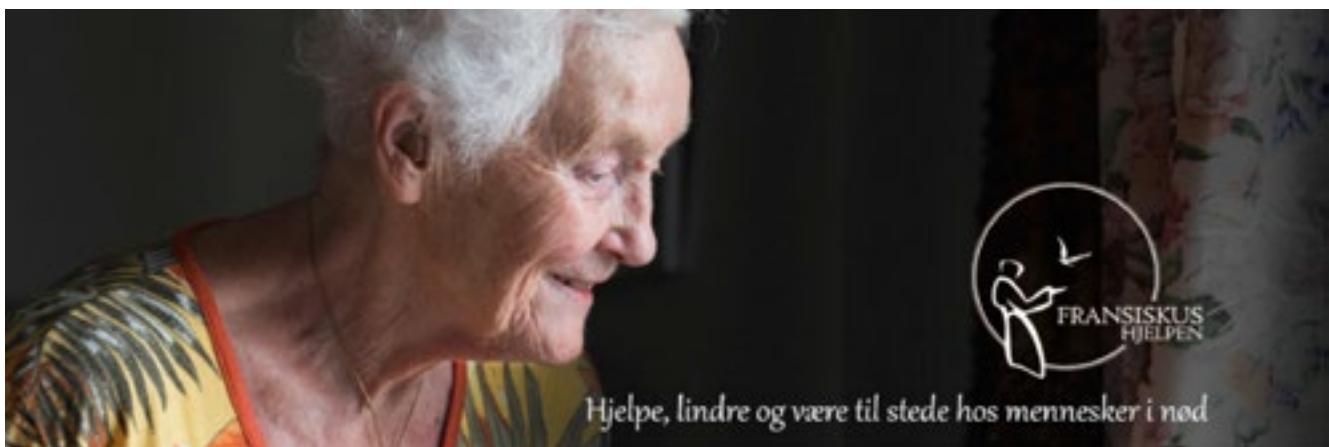
For å sikre eierskap og langsiktig fredsarbeid og forsoning, må sivilt samfunn på nasjonalt, regionalt og lokalt nivå være representert og engasjert. Ikke for å legitimere prosessen, men for å ivareta behovene til ulike grupper i Colombia, inkludert kvinner, urfolk, afro-colombianere og andre.

At noen av krigens seks millioner ofre fikk fremføre sine vitnemål ved forhandlingsbordet var historisk og ga bokstavelig talt fredsforhandlingene et menneskelig ansikt. Gjennom disse historiene ble partene minnet på hvilke lidelser befolkningen har gått igjennom, og hvilke behov de nå har.

Caritas Norge i Colombia

Caritas støtter 26 lokalsamfunn som organiserer seg og tar initiativ til å løse lokale utfordringer relatert til fattigdom, sosiale skillelinjer og utvinning av naturressurser. De har opprettet arenaer der kvinner, menn, skoleungdom og personer som tidligere tilhørte geriljaen løser konflikter og diskuterer hvordan de ønsker å takle lokale utfordringer, i fellesskap med lokale organisasjoner og statlige institusjoner. Det er positivt at de nå kan engasjere seg sosialt og politisk i sine nærmiljøer, men de må kunne gjøre dette uten frykt for å bli straffet eller drept, slik situasjonen har vært i deler av landet.

FARCs nye løfte om våpenhvile er et viktig skritt som gir grunn til håp i fredsprosessen - en prosess der Norge har spilt en betydningsfull rolle. For å virkelig se frukter av dette arbeidet, bør de involverte, også Norge, investere i langsiktig støtte til inkluderende dialog og grasrotarbeid, slik at varig fred forankres og bygges nedenifra og mellom lokalsamfunn i Colombia.

Nytt fra Fransiskushjelpen

Jenny Sandaker – jsandaker@fransiskus.no

Sommeren i Sykepleie på hjul er gjerne annerledes enn sommeren andre steder. Når andre stenger og tar ferie, har vi vår høysesong. Inne på kontoret er det helt stille, det kan gå dager mellom hver gang vi mottar en mail. Men så fort vi kommer på jobb om morgenen og sjekker telefonen, er vi i gang. Ofte er det smser og beskjeder på svaren. Folk har ringt i løpet av gårdsdagens kveld og vil treffe oss i dag. Andre har vært tidlig opp (eller har ikke lagt seg ennå?) og lurer på om vi kan treffes om morgenen. Noen dager er programmet fullt, andre dager har vi nesten ingen planer. Men uansett hva vi har planlagt, har vi alltid noe å gjøre.

De som trenger våre tjenester kan nå oss på telefonen, men vi kommer også dit vi vet at våre brukere kan oppholde seg. Hver dag har vi et fast stopp. Mandag, torsdag og fredag er vi innom forskjellige boområder som er tilrettelagt for mennesker i brukergruppa vår, i områdene Hauketo, Alfaset og Kjelsås. Tirsdag og onsdag står vi parkert to timer ved forskjellige tiltak hvor våre brukere kan oppholde seg: Bomiljøtjenesten på Torshov og =Oslo i Oslo sentrum. Vi kjører også til andre steder og blir stoppet av de som trenger oss. Bilen vår er vårt viktigste kjennetegn. Det er ikke alltid at folk kjenner akkurat meg, men når brukerne skjønner hvor jeg kommer fra blir jeg tatt imot med åpne armer.

Sykepleie på hjul er rundt omkring i hele Oslo.

I sentrum, i bydeler, i eneboliger, blokker, bakgater, institusjoner og alle andre steder der våre brukere befinner seg. Vi kan hjelpe til med å stelle sår, gjøre helsevurderinger, gi råd og tips om hvordan man kan ivareta sin egen helse når man bruker illegale rusmidler, og vi tilbyr brukerutstyr for å forhindre smitte og uhelse. Noen av våre brukere har en drøm, et ønske og en plan om en gang å leve et liv fritt fra avhengighet eller bruk av illegale rusmidler. For andre er et rusfritt liv ikke aktuelt eller tilgjengelig. Uansett er tilværelsen lettere for oss alle, hvis helsa er god.

Skadereduksjon handler for oss i SPH om å inkludere en gruppe som ofte møter mye stigma, i det sosiale kollektivet. Å snakke med mennesket du møter om ting som de er opptatt av, gir engasjement og glede. Det kan være ting som mat, hvordan man har det hjemme, hvilke planer man har for sommer eller jul, hvordan helsa er og hva man kan gjøre for å gjøre hverdagen bedre.

Jeg har vært leder for SPH i 5 år. Vi har hatt en lang reise sammen, avdelingen, de ansatte, våre brukere og jeg. Nå overtar Marte Derås roret for meg, igjen. Vi har delt på ansvaret en stund av forskjellige grunner, og nå starter jeg i ny jobb ved Lovisenberg DPS. Jeg ønsker alle lykke til og er spent på å følge SPH og Fransiskushjelpen videre som tilskuer. Tusen takk for alt jeg har fått være en del av og til alle som tok imot meg med åpne armer.

MENIGHETSÅDSFORMANNEN HAR ORDET ...

Noen tanker om menighetsrådet

Darko Wakounig – darkowakounig@yahoo.com

I skrivende stund, når sommervarmen på barndomsstedet mitt i sørøstalpene fortsatt trykker, men morgenlukten varsler om at sommeren likevel er på hell, vil jeg gjerne dele noen tanker om menighetsrådet med våre lesere i Hallvardsvaka.

Som de fleste nok vet, velges det hvert annet år menighetsråd som da sitter i to år og gjør forskjellige ting. Og her er det nok flere som lurer på hva menighetsrådet egentlig gjør, og hvem som sitter i det. Og ikke minst, hva slags myndighet har et menighetsråd?

Jeg har ikke tenkt å besvare alle spørsmål denne gangen, men vil gjerne lufte noen tanker og samtidig innlede en serie med artikler om menighetsrådet i de kommende numre av Hallvardsvaka. Disse artiklene er ment å gjøre menighetsrådets arbeid, og ikke minst rådets medlemmer, bedre kjent. Artiklene skal ikke være fagteologiske, men handle om konkrete og dagligdagse saker. Slik som livet er: det handler vanligvis om praktiske utfordringer der håndfaste og jordnære råd er å foretrekke fremfor teoretiske avhandlinger.

Når mange mennesker er samlet og ønsker å danne et fellesskap, slik en menighet er, vil det nødvendigvis oppstå forskjellige meninger om saker og ting, og en gang iblant vil disse også kunne føre til konflikter. Svært mange konflikter kan likevel forebygges, og en måte å forebygge

dem på er å være i stadig kontakt med medlemmene og være vår overfor deres ønsker og behov. Det er nemlig så mye som kan utløse irritasjon – for mye eller for lite sang, latin eller ikke latin, ... En stadig dialog om disse sakene kan hjelpe til med å utjevne ønsker og interesser og sørge for at hvert enkelt medlem skal føle seg sett og hørt. Det er akkurat her menighetsrådet har en av sine roller: Å være lydhør, være et slags barometer, bidra til en god dialog i menigheten og bistå sognepresten i håndteringen av alle disse sakene. Herfra går min oppfordring til alle lesere: Hvis dere har noe på hjertet – ta kontakt med menighetsrådet!

Som et bevis på at menighetsrådet ikke bare er en prateforsamling, men at det også klarer å få til helt konkrete ting, vil jeg gjerne minne om sankthansfesten vi hadde i juni i år: Festen var del av St. Hallvards jubileumsfeiring, og menighetsrådet stod ansvarlig for organiseringen. Takket være flott forberedende arbeid fra medlemmene og strålende innsats fra alle frivillige som lovet å stille opp, og ikke minst takket være de mange som kom til festen og bidro til den gode stemningen, ble dette en flott sommermarkering som viste hva som er mulig å få til hvis alle bidrar.

Jeg ønsker alle sammen en flott sensommer og en fin høst og venter på deres tilbakemeldinger!

St. Hallvard menighetsråd er samarbeidsorgan for sognepresten, men er også din og min mulighet til å bidra til menighetens videre positive utvikling.

Referat fra menighetsrådet henges opp i menighetsalen. Følg med og meld saker til menighetsrådet!

Du kan sende en mail til menighetsrådets formann Darko Wakounig, eller en av de andre i menighetsrådet. Du kan også melde saken din til menighetskontoret, så vil menighetsrådet behandle den ved første mulighet.

Saken du ønsker behandlet må være oss i hende senest tre uker før neste møte.

Kommende menighetsrådsmøter er: 15.09.15, 20.10.15, 17.11.15

Våren 2016 er det igjen tid for å velge nytt menighetsråd. Hvis du selv har lyst til å stille til valg, eller kanskje du kjenner noen som du tenker passer til dette viktige vervet: Meld fra til menighetsrådet eller valgkomiteen når den annonseres.

Hallvardsvaka for 10 og 25 år siden

Hallvardsvaka for 10 år siden

Det skjer mangt og meget i en menighets liv. Høstsemesteret i 2005 kommer det ut ett fellesnummer, nr 3 og nr 4, av Hallvardsvaka med følgende begrunnelse: «På grunn av diverse

omstendigheter er dette et krisenummer, laget på kort varsel.» «Hårde tider har vi døyet, men vi vant til sist», for å sitere Fedrelandssangen. Så til nr 3/4 i 2005

St. Frans menighet besøker fransiskanermenighet

På Kristi Kongefest, den 20. november, fikk St. Hallvard besøk fra St. Frans menighet i Larvik. De ville orientere om sin nye storsatsing, kirkebygget, som nå begynner å reise seg, samt samle inn så mye penger som mulig. Den lille menigheten på 262 katolikker, har gjort en kjempeinnsats, først ved å etablere en midlertidig kirke, nærmest på

dugnad, deretter å reise et flunkende nytt kirkebygg, som man håper skal stå ferdig til påske.

En kan ikke annet enn bli imponert over hva menigheten i Larvik har fått til. Hva kunne ikke St. Hallvard med sine mange tusen medlemmer fått gjort, hvis innsatsviljen hadde vært like stor!

Hallvardsvaka for 25 år siden

Utdrag fra årsrapporten 1989/1990

Årets arbeid var spesielt preget av 100-årsjubileet for St. Hallvard menighet.

Av andre oppgaver kan blant annet nevnes:

- Også i år har menighetsrådet arbeidet med å trekke våre trosfeller fra andre kulturer mere inn i menighetenes fulle fellesskap – særlig i det sosiale fellesskap. Det ble arrangert to kulturcafér etter søndagens høymesser, en med filipinere og en med vietnamesere. Gruppene sto selv ansvarlige for disse arrangementene. Dessuten var de og flere andre aktivt med under festaftenen i Oslo Rådhus i forbindelse med jubiléet. Endelig har menigheten valgt en vietnamesisk representant til menighetsrådet fra høsten 1990.

- Regionaliseringen er kommet et godt stykke videre. Flere ganger i året feires nå messe på Holmlia med påfølgende kirkekaffe. Vi har påpekt overfor medlemmene i regionen at St. Hallvard menighet er basismenigheten, men for å praktisere sin tro i større grad må flere stille opp for at desentraliseringen skal virke tilfredsstillende. Region Nesodden er et godt eksempel på dette.
- Vi diskuterer om den månedlige intensivundervisningen for barna burde skje i egen menighet, så menighetstilhørigheten blir mer bevisst gjort blant barna og deres foreldre. En nedsatt komité arbeider videre med dette.

Vil du ha annonse i menighetsbladet?

St. Hallvard menighet omfatter østre og sørøstre del av Oslo, samt kommunene Ski, Ås, Frogn, Nesodden og Oppegård, og delvis Enebakk.

Menigheten har nå 16.000 medlemmer.

Menighetsbladet Hallvardsvaka når ut til alle disse.

Med en annonse i bladet støtter du menighetens arbeid.

Ta kontakt med menighetskontoret!

Telefon: 23 30 32 00 • E-post: Oslo-St.Hallvard@katolsk.no

Vi gratulerer barna som har mottatt sin Første hellige kommununion og deres familier

Lørdag 16. mai – midt imellom jubileumsfeiringen på St. Hallvardsdagen og 17. mai – mottok 43 barn sin første hellige kommununion i St. Hallvard kirke av pastor Oddvar Moi. Barna hadde forberedt seg gjennom førstekommunionsundervisning hos kateketene Ellen Lyng og Isabelle Riziki, og har bl.a. vært på overnattingstur på Mariaholt hvor de også har skriftet for første gang. Vi takker kateketene Ellen og Isabelle som med glede og engasjement har brukt tid og krefter på å forberede barna til førstekommunionen. Vi gratulerer alle barna samt familiene deres

Shemorin Anton Amarapala,
Federico Basso,
Tricia Angelica Boye,
Magdalena Frølich Brekke,
Martin Gasalatan Dalsrud,
Mary Lindsey De Leyos,
Lucas Andreassen Forthun,
Adrian Rafael Nuila Hovind,
Hannah Ines Ibrahim,
Lara Patricia Johansen,
Rafael Pastore Johansen,
Amelia Joanna Lewalska-Nowak,
Yanel Carolina Lindeberg,
Sebastian Luketic,
Jeremiah Moses Millares,
Minh Leon Nguyen,
Tin August Nguyen,
Angela Therese Fano Nones,
Madeleine Isabella Santos,
Elena Maria Montoro Skoklefald,
Celina Alexandra Soto Signal,
Kathijayni Stephen,
Sunniva Tou Vadset,
Adrian Paul Limpado Balunan,
Isac Julian Stokke Burato,
Nathan Daniel,
Peter Andreas Tillson Flatby,
Brandon Ho,
Knut Johannes Katla,
Philip Berdin Larsen,
Nathan Lenga,
Emilie Helga Moxnes,
John Henrik Neergaard,
Darrel Nkangu,

Ida Omotola Odeyemi,
Niveen Pathinathan,
Minh Hieu Pham,
John Norvind Ramaesh,
Jakob Rennehvammen,
Sergel Sium,
Emilia Pulido Ulvang,
Lill Chideraa Uzoigwe,
Anna Sabra Yohannes

Vi gratulerer våre konfirmanter og deres familier

"Som vanlig var det konfirmasjonsmesser i St. Hallvard menighet andre pinsedag, i år 25. mai. Etter noen år med konfirmasjoner i Grønland kirke er vi nå fast tilbake i vår egen kirke (slik vi også var det i 2013 og 2014). Kirken vår er stor nok til 30 konfirmanter med familier hvis det planlegges godt, og siden vi år bare var litt over 20 i hver av de to messene, var det ingen plassproblemer. Biskop Schwenzer kom i den første messen kl 10.30 og generalvikaren, msgr. Hai i messen kl 13.00, og ga de unge fermingens/konfirmasjonens sakrament.

2. pinsedag kl 10.30

Adhanet T. Kiflemariam, Agata Rozmarynowska, Andreas Werp Vegheim, Anja Aquilizan, Emmanuel Jurugo Evaristo, Helena Werp Vegheim, Jonas Ambaya, Jonathan D. Kyvik, Lanh Nguyen, Linda Gammelsæter, Marianna Ghassan Enwia, Mary-Ann Esteban Hurv, Natalia Pagodzinska, Sharleen Dydland, Siri Marielle Haug Castres, Sophia Ysabel S. Villanueva, Thadis Aniklet, Tomas Z. Habte Paulus, Yen Ngoc Hoang

Ungdommene har i 9. klasse de siste årene hatt undervisning en ettermiddag (onsdag eller torsdag) etter skoletid annen hver uke. Det gjør at de møtes oftere (enn når de samles bare én lørdag i måneden) og også i mindre grupper, noe som gjør det lettere å bli kjent og også lettere å få formidlet undervisningens innhold - som over de to undervisningsårene er 1) trosbekjennelsen, 2) sakramentene, 3) budene og 4) bønn/liturgi. Det var en fin gruppe ungdommer som ble konfirmert hos oss i år, noe også bildene viser."

2. pinsedag kl 13.00

Aleksandra Tracz, Benedicta Yakubu, Charlotte Zurawski, Daniel Castillo Lund, Elias C. Cowman Hein, Elurín Amalanayagam, Emil Berglie, Emil Nicholas Bjørn Kratz, Emilie Santos Michaelson, Hannah Frølich Jacobs, Ingvild Lunde, Kasper Emmerhoff, Lina-Ndaia Luamba, Lulia Tesfay, Maksymilian Ambrozy, Magdalena Krol, Mary Chrisha Christopher Jude, Radoslaw Rzeszuto, Sabina Fjeld, Vera Cecilie Aadland, Wijethan Wijayaseelam, Winholan Wilson Uthayathas

ÅPENT HUS

m/kirkekaffe etter kveldsmessen følgende torsdager høsten 2015:

- 20. august**
- 17. september**
- 01. og 15. oktober**
- 05. og 19. november**
- 03. og 17. desember**

«Åpent Hus» ønsker å være et møtested for samtale om livet som katolikk i dagens samfunn.

Kom innom dersom du er ny i menigheten eller har lyst til å bli kjent med andre menighetsmedlemmer.

VELKOMMEN

Kontaktklubben

møtes hver onsdag i St. Hallvard til messe kl 11:00 med etterfølgende hyggelig lunsj i menighetssalen.

Mariaforeningen

er en felles katolsk kvinneforening for St. Olav og St. Hallvard menigheter. Man møtes én gang i måneden, som oftest tirsdager. Det er messe i St. Olav kirke kl 18:00 med påfølgende samling i menighetssalen.
Se oversikt i "Det skjer i St. Hallvard"
eller følg med i Søndagsbladet.

Bokskapet i St. Hallvard er til tider flittig besøkt. Damene i bokskapet skaffer relevant katolsk litteratur fra St. Olav bokhandel, og har ellers litt av hvert i sine gjemmer fra lys og rosenkranser til ikoner og ulike helgenfigurer og kors.

Vera Olsnes og Valerie Haakonsen har vært flittige bokskapåpnærsker i mange år godt hjulpet av flere andre.

Nå er situasjonen den at de trenger noen til å avlaste seg, så hvis du går med et lite ønske om å forestå litt handelsvirksomhet, har du nå sjansen. Hvis du kan tenke deg å betjene bokskapet en søndag av og til, ta kontakt med Vera Olsnes, tel: 900 88 246 eller menighetskoret: 23 30 32 00.

Enerhaugnytt

DØPTE

06.04.15	Evgeny Mikalsen	St. Joseph, Oslo
11.04.15	Enea May Murphy- Kristensen	St. Johannes, Oslo
09.05.15	Teresa Nguyen	De vietnam. mart. kpl, Oslo.
09.05.15	Noah Kerepic	St. Joseph, Oslo
09.05.15	Ailinh Pham	St. Hallvard, Oslo
09.05.15	Erik Olai Tumidajewicz Hauge	St. Hallvard, Oslo
09.05.15	Bao Gia Ngo	St. Hallvard, Oslo
10.05.15	Liam Tran	St. Hallvard, Oslo
10.05.15	Isabella De Los Santos Volland	St. Joseph, Oslo
10.05.15	Sophia De Los Santos Volland	St. Joseph, Oslo
23.05.15	Hans Henrik Benedict Libut Thaulow	St. Hallvard, Oslo
23.05.15	Ryan Kwartensen	St. Hallvard, Oslo
30.05.15	Sabina Reposo Bardum	St. Hallvard, Oslo
30.05.15	Marius Augustin Flugund-Zajac	St. Hallvard, Oslo
30.05.15	Dominic Samuel Tsviaschenko	St. Hallvard, Oslo
06.06.15	Kristina Tijar Berhane	St. Hallvard, Oslo
13.06.15	Aivy Lam	St. Hallvard, Oslo
13.06.15	Olivia Jasmine Awori	St. Joseph, Oslo
16.06.15	Clarissa Marie Itamba-Bjørgan	Vår Frue, Porsgrunn
20.06.15	Chito Paragas Guzman	St. Hallvard, Oslo
20.06.15	Sofia Louise Guioguio Jakobsen	St. Hallvard, Oslo
20.06.15	Signe Elisabeth Hernandez Hanisch	St. Hallvard, Oslo
20.06.15	Aurora Klich Raaholdt	St. Hallvard, Oslo
27.06.15	Mia Eloise Palebcia	St. Hallvard, Oslo
27.06.15	Benjamin Correia Kakos	St. Olav, Oslo
27.06.15	Amalie Bedera Skaar	St. Joseph, Oslo
04.07.15	Thea Beatrice Massiah Kvernberg	St. Hallvard, Oslo
04.07.15	Dominik Oliver Pajdak	St. Hallvard, Oslo
18.07.15	Leo Christensen Ausland	St. Olav, Oslo
18.07.15	Rikard Bjørnstad	St. Joseph, Oslo
18.07.15	Adam Recana Bjartveit	St. Olav, Oslo
18.07.15	Adrian Garcia Hustad	St. Olav, Oslo
01.08.15	Catlin Ariana Cecilia Rocha	St. Hallvard, Oslo

EKTEVIET

09.05.15	Yared Haileselassie og Mihert Ashine	St. Hallvard, Oslo
06.06.15	Ronni Younas Barkat og Tine Helen Nyenget	St. Hallvard, Oslo

DØDE

02.05.15	Kjell Håkon Olsen
21.05.15	Knut Torstein Støten
15.06.15	Stjepan Pejakovic
15.06.15	Ivka Buljac
17.07.15	Peter Hajdu

Det skjer i St. Hallvard

20. august	Åpent hus. Første møte etter ferien	28. oktober	Konfirmantkatekese 9. klasse
1. september	Maria-foreningen	29. oktober	Konfirmantkatekese 9. klasse
3. september	Åpent hus	1. november	Katekese for 1. klasse etter familiemessen Utdeling av Bibel til 4-åringer
5. september	Pilegrimsreise til Østfold og Bohuslän	2. november	Kurs i katolsk tro
6. september	Barnas dag	3. november	Maria-foreningen
	Foreldremøte for førsteklasse	5. november	Åpent hus
7. september	Kurs i katolsk tro	6.-8. november	Konfirmanthelg på Mariaholtm
9. september	Konfirmantkatekese 9. klasse	16. november	Kurs i katolsk tro
10. september	Konfirmantkatekese 9. klasse	17. november	Menighetsrådsmøte
12. september	Katekeselørdag for 2.-8.klasse	19. november	Åpent hus
17. september	Åpent hus	21. november	Retrett
23. september	Konfirmantkatekese 9. klasse	25. november	Konfirmantkatekese 9. klasse
22. september	Konfirmantkatekese 9. klasse	26. november	Konfirmantkatekese 9. klasse
1. oktober	Åpent hus	30. november	Kurs i katolsk tro
3. oktober	Jubileumsarrangement ved Legfransiskanerne	3. desember	Åpent hus
5. oktober	Kurs i katolsk tro	5. desember	Maria-foreningen- patronatsfest
6. oktober	Maria-foreningen har møte	6. desember	Katekese for 1. klasse etter familiemessen
4. oktober	Katekese for 1. klasse etter familiemessen	9. desember	Konfirmantkatekese 9. klasse
10. oktober	Katekeselørdag for 2.-8. klasse	10. desember	Konfirmantkatekese 9. klasse
14. oktober	Konfirmantkatekese 9. klasse	12. desember	Katekeselørdag for 2.-8. klasse
15. oktober	Konfirmantkatekese 9. klasse	14. desember	Kurs i katolsk tro
15. oktober	Åpent hus	17. desember	Åpent hus
19. oktober	Kurs i katolsk tro		
20. oktober	Menighetsrådsmøte		
21. oktober	Kurs i katolsk tro		
24. oktober	Løfteavleggelse hos i St. Elisabethsøstrene i St. Hallvard		
24. oktober	Familietreff		
27. oktober	Maria-foreningen har møte		

Menighetskontoret har åpningstid:
mandag til fredag fra kl. 09:00 til kl. 15:00

Om St. Hallvard menighet

St. Hallvard menighet omfatter østre og sørøstlige del av Oslo, samt kommunene Ski, Ås, Frogn, Nesodden og Oppegård, og delvis Enebakk. Menigheten har nå 16.000 medlemmer.

VÅR KIRKE og andre messesteder

St. Hallvard kirke ligger på Enerhaugen i Oslo, mellom Tøyen og Grønland. Adresse: Enerhauggata 4, 0651 Oslo. Telefon: 23 30 32 00 E-post: Oslo-St.Hallvard@katolsk.no Nettsider: <http://sthallvard.katolsk.no>

I tillegg til messene i vår egen kirke, har vi også faste messer i Holmlia kirke hver lørdag kl 17.00, og i Skoklefall kirke på Nesodden annen 1. og 3. lørdag hver måned kl 13.30.

MESSETIDER i St. Hallvard kirke:

Mandag til fredag kl. 18:00 - onsdag også kl 11:00, hver fredag er det messe og sakramentsandakt på polsk kl 19:00

Lørdag: kl. 11:00, kl. 18:00 søndagsmesse på norsk, kl. 19:00 søndagsmesse på polsk

Søndag: kl. 09:30 fromesse, kl. 11:00 høymesse (1. lørdag i måneden familiemesse), kl. 13:00 messe på polsk, kl. 16:00 messe på engelsk, kl. 19:00 messe på polsk

Dessuten er det messe på eritreisk kl. 14:30 (1. og 3. lørdag i måneden), og tradisjonell latinsk messe kl. 08.00 (4. lørdag i måneden)

KATEKESE FOR BARN OG UNGE

Vi har katekese for 1. klasse hver lørdag vi har familiemesse. Barna i 2. til 7. klasse, og konfirmantene i 8. kl, samles én lørdag hver måned kl 10 - 14.

Konfirmantgruppen i 9. klasse samles etter skoletid (kl 16.30-18.30) onsdager eller torsdager annen hver uke. Ta kontakt med menigheten for å melde barna på denne undervisningen.

SAKRAMENTER O.A.

Ønsker man å få døpt et barn, ønsker man å gifte seg, er noen alvorlig syke eller dør, ta kontakt med menigheten, så hjelper vi dere. For forberedelse til førstekommunion eller konfirmasjon viser vi til katekesen som forbereder til disse sakramentene - og vi har også ekteskapsforberedende kurs på norsk, engelsk og polsk.

MER INFORMASJON

Informasjon om prestenes og de andre ansattes navn og kontaktadresse - og mer informasjon om arbeidet i menigheten - finnes på våre nettsider: <http://sthallvard.katolsk.no>. Menigheten har også en egen blogg og er på Facebook.

St. Hallvard catholic church in Oslo

St. Hallvard Parish covers the eastern and southern parts of Oslo as well as the municipalities of Ski, Ås, Frogn, Nesodden, Oppegård and part of Enebakk. It now has approximately 16,000 members.

OUR CHURCH and other mass locations

St. Hallvard is located on the hill called Enerhaugen, nestled between the neighbourhoods of Tøyen and Grønland in Oslo. Street address: Enerhauggata 4, 0651 Oslo. Telephone: (+47) 23 30 32 00. E-mail: Oslo-St.Hallvard@katolsk.no Website: <http://sthallvard.katolsk.no>

Along with masses in our own church, we also celebrate masses at Holmlia Church (every Sunday at 5pm) and Skoklefall Church on Nesodden (every first and third Sunday of each month at 1:30pm).

MASS SCHEDULE in St. Hallvard Church

Monday – Friday: 6pm; Wednesdays also at 11am.

Every Friday there is adoration and mass in Polish at 7pm.

Saturday: 11am; 6pm First Sunday mass in Norwegian; 7pm First Sunday mass in Polish

Sunday: 9:30am; 11am high mass (on the first Sunday of each month the 11am is a family mass); 1pm in Polish; 4pm in English; 7pm in Polish

Also on Sundays, masses in Eritrean are held first and third Sunday of each month at 2:30pm. The traditional Latin mass is celebrated on the fourth Sunday of each month at 8am.

CATECHESIS FOR CHILDREN AND YOUNG PEOPLE

St. Hallvard Parish offers catechesis for 1st graders on the first Sunday of each month (after the family mass). 2nd through 7th graders and 8th graders preparing for Confirmation meet one Saturday per month from 10am-2pm.

Classes for the 9th grade Confirmation group are held after school (4:30-6:30pm) on Wednesdays or Thursdays every second week. Please contact the church office to register for any of the classes mentioned here.

ADMINISTRATION OF SACRAMENTS

If you would like to have your child baptised, if you would like to get married, if you or someone you know is sick or dying, please contact the church office in order to get in touch with a priest. For First Communion or Confirmation preparation, please see the information about catechesis in the foregoing section - and we also have marriage preparation classes in Norwegian, English and Polish.

MORE INFORMATION

For information about the priests and all who work for St. Hallvard (names and contact information), please see our website:

<http://sthallvard.katolsk.no>

Parafia pw. św. Hallvarda w Oslo

Parafia pw. św. Hallvarda obejmuje wschodnie i południowe dzielnice Oslo, poza tym również gminy Ski, Ås, Frogn, Nesodden, Oppegård oraz część Enebakk. Aktualna liczba parafian to 16.000.

KOŚCIÓŁ PARAFIALNY i inne miejsca nabożeństw

Kościół pw. św. Hallvarda mieści się na Enerhaugen, pomiędzy dzielnicami Tøyen i Grønland.

Adres: Enerhauggata 4, 0651 Oslo. Tel.: (+47) 23 30 32 00. E-mail: Oslo-St.Hallvard@katolsk.no

Strona internetowa: <http://sthallvard.katolsk.no>

Poza kościołem parafialnym Msze św po norwesku są też odprawiane regularnie w Holmlia kirke (w każdą niedzielę o 17:00) oraz na Nesodden w Skoklefall kirke (w 1. i 3. niedzieli o 13.30).

PORZĄDEK MSZY ŚW w kościele św. Hallvarda:

Poniedziałek-piątek o 18:00, dodatkowo w środy o 11:00 (po norwesku) i w piątek o 19.00 (po polsku) po niej katecheza, adoracja i możliwość spowiedzi.

Sobota: 11:00 i 18:00 po norwesku, 19:00 Msza św. niedzienna po polsku

Niedziela: 09:30 i 11:00 (suma), 13:00 po polsku, 16:00 po angielsku, 19:00 po polsku

Możliwość spowiedzi przed każdą Mszą św w jęz. polskim, w razie potrzeby i po Mszy św, a także w ciągu tygodnia po uprzednim kontakcie z księdzem.

Dodatkowo Msza św po erytrejsku o 14:00 (dwie niedziele w miesiącu), oraz tradycyjna Msza św po łacinie o 08:00 (w czwarte niedziele miesiąca).

KATECHEZA dla dzieci i młodzieży

Katecheza dla pierwszoklasistów odbywa się po sumie w pierwsze niedziele miesiąca. Zajęcia dla dzieci z klas 2-7 oraz dla młodzieży z klasy 8-ej (przygotowującej się do bierzmowania) mają miejsce w jedną z sobót miesiąca w godz. 10:00-14:00.

Młodzież z klasy 9-ej, także przygotowująca się do bierzmowania, spotyka się w środy lub czwartki co drugi tydzień w godz. 16:30-18:30. Zgłoszenia na powyższe zajęcia należy kierować do biura parafialnego.

UDZIELANIE SAKRAMENTÓW

W sprawie chrztu dziecka, ślubu lub wsparcia chorej czy umierającej osoby, należy skontaktować się z biurem parafialnym. Przygotowanie do sakramentów przyjęcia Pierwszej Komunii św oraz bierzmowania jest dostępne w ramach katechezy dla dzieci i młodzieży. Parafia oferuje również kursy przedmałżeńskie po norwesku, polsku i angielsku.

WIĘCEJ INFORMACJI

Kontakt do kapłanów i pozostałych osób zatrudnionych w parafii oraz więcej aktualnych danych można znaleźć na stronie internetowej: <http://sthallvard.katolsk.no>

Messetider

St. Hallvard Menighet

St. Hallvard kirke

SØNDAG:

- 09:30 Fromesse
- 11:00 Høymesse (familiemesse 1. sön. i mnd)
- 13:00 Messe på polsk
- 14.30 Messe på eritreisk 1. og 3. sön. i mnd
- 16:00 Messe på engelsk
- 19.00 Messe på polsk

MANDAG TIL FREDAG:

- 17:00 Sakramentstilbedelse
- 18:00 Messe

ONSDAG:

- 11:00 Hverdagsmesse, kontaktklubb

FREDAG:

- 19:00 Messe og tilbedelse på polsk

LØRDAG:

- 11:00 Hverdagsmesse
- 18:00 Første søndagsmesse på norsk
- 19:00 Første søndagsmesse på polsk

Holmlia Kirke

Messe søndager kl 17.00

Nesoddens (Skoklefall kirke)

Første og tredje søndag i måneden kl 13.30

St. Elisabethsøstrene, Nordstrand:

Mandag-lørdag messe kl 07:00
Søndag høymesse kl 09:00

Skriftmål:

Skriftestolene i kirken er betjent mellom fromesse og høymesse på søndager, hverdager 17-17:45 og lørdager 17:30-18. Ellers etter avtale.

Velkommen til oss!

Høybråten Tannklinikk AS

Høybråtenveien 76, 1088 Oslo
Timebestilling: 22 21 70 70
www.hoybratentannlege.no

Staben i St. Hallvard menighet

SØGNEPREST:

p. Carlo Le Hong Phuc

Enerhauggt 4, 0651 Oslo, 23 30 32 11, Mobil: 458 73 584, Carlo.Hong.Phuc@katolsk.no

KAPELLANER:

p. Oddvar Moi, Enerhauggt 4, 0651 Oslo, 23 30 32 05 / 958 83 336, Oddvar.Moi@katolsk.no
(studiepermisjon fra medio oktober 2015 til medio mars 2016)

p. Waldemar Bozek, Enerhauggaten 4, 0651 Oslo, Telefon 23 30 32 00, Mobil: 404 48 171,
Waldemar.Bozek@katolsk.no

p. Janusz Zakrzewski, Enerhauggaten 4, 0651 Oslo, Telefon 23 30 32 00, Mobil: 911 92 759,
Janusz.Zakrzewski@katolsk.no, (50% stilling i St. Hallvard fra 1. september)

ERITREISK SJELESORG: P. Teklehaimanot Asfaha, p. Tekle, Akersveien 16B, 0177 Oslo
Telefon: 23 21 95 78, Mobil: 990 70 525

MENIGHETSSEKRETÆR: Anne Marie Riiser, AnneMa.Riiser@katolsk.no

REGNSKAPSFØRER: Frode Eidem, Frode.Eidem@katolsk.no

BARNE- OG UNGDOMSKONSULENT: Stillingen er vakant

KATEKESEKOORDINATOR: Angelika Wimmer, Mobil: 489 57 391, Angelika.wimmer@katolsk.no
(slutter 1. september)

MEDLEMSARKIVAR: Helga Haass-Männle, helga.mannle@katolsk.no

VAKTMESTER: Christy Reginold Lawrence, christy.lawrence@katolsk.no

RENHOLDER: Beata Wasyluk

SAKRISTAN: sr. Klara Ottersen

ORGANIST: Sara Brødsjø, sara.brodsjo@katolsk.no

LEDER FOR BARNEKORET: Sr. Faustyna Walczak, Faustyna@StElisabeth.katolsk.no

LEDER AV MENIGHETSråDET: Darko Wakounig, darkowakounig@yahoo.com

NESTLESDER OG PRO-REPRESENTANT: Johan Fosse, johfosse@online.no

KONTAKTPERSON FOR ERITREISK GRUPPE: Markos Teklezghi,
Telefon: 23 21 95 78, Mobil: 990 70 525, markos_tekle@live.no

ST. HALLVARDSGUTTENE: Dirigent: Hans Martin Molvik, hmmolvik@hotmail.com

FRIVILLIGE PÅ KONTORET: Berit Müller, Eileen Tørnes, Aasmund Vik og Tone Westersø

Staben er redaksjonsmedarbeidere i Hallvardsvaka.

Dette bladet er trykket av **HA Grafisk**
– totalleverandør av grafiske tjenester siden 1914

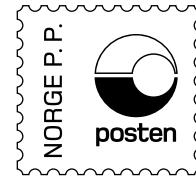
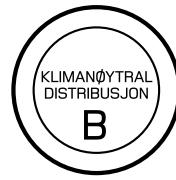

Dette er en svanemerket trykksak. Det innebærer at hele produksjonen følger strenge miljøkrav fra råvarer til ferdig trykksak. Produksjonen oppfyller miljømerkningskrav til valg av papirråvare, kjemikalier, løsningsmidler og fargestoffer, og kan dokumentere redusert avfallsproduksjon og utslipps.

Haakon Arnesen AS
Ole Deviks vei 30, 0666 Oslo
Telefon: 23 19 40 60
post@haakon-arnesen.no

Returadresse:
St. Hallvard kirke
Enerhauggt. 4
0651 Oslo

Ettersendes ikke ved varig adresseendring, men sendes tilbake til avsender med opplysning om den nye adressen.

St. Hallvard menighet

Enerhauggt.4, 0651 Oslo ♦ Tlf: 23 30 32 00 ♦ Fax: 23 30 32 01 ♦ E-post: oslo-st.hallvard@katolsk.no ♦ Kontortid: Man-fre kl 09.00-15.00.

Bankkonto: 3000.22.49134 ♦ Nett: <http://sthallvard.katolsk.no> og <http://www.katolsk.no/organisasjon/okb/Oslo/Hallvard>

Send oss gjerne en e-post om du flytter, om vi bruker feil navn, adresse, om husstanden mottar flere eksemplarer osv. Takk!

You can read more about the parish in Norwegian, English and Polish on page 43-45.